THE CHURCH WEEKLY

Vol. V	SUNDAY 1st JULY 1951	PRICE 2 ANNAS PER COPY	NO. 24

ASCENSION COMMAND

By Father Laurence S. Jackson, M. A., LTh.

(This sermon was preached in England in the Parish Church of the Holy Trinity, Hoylake, at Evensong on the Sunday after the Ascension. Father Jackson was born in Hoylake and the sermon with its local allusions, is printed as he delivered it).

S. Mathew, 28, 19, 20. "Go ye therefore and teach all nations, baptizing them into the name of the Father, and of the Son and of the Holy Ghost: teaching them to observe all things whatsoever I have commanded you: and, lo, I am with you always even untothe end of the world."

Such was the command the eleven apostles received at Bethany as they stood watching their lord ascend to the heights of heaven until the cloud received him out of their sight.

S, Luke tells us that it was while the Master was blessing them that he was parted from them. He goes on to state that the Apostles after worshiping him, returned to Jerusalem with great joy. For they believed their Lord, who had promised the gift of a Comforter, who would guide them into all the truth, and give them courage to enable them to teach and baptize all the nations.

And so it came to pass. On the first day of Pentecost they received power from on high and in the strength of the Holy Ghost they, obeying the Ascension command of the Saviour, "went forth and preached every where, the Lord working with them, and confirming the word with signs following (S. Mark XVI,20).

It meant hardships, trials and persecutions for all of them. It meant a martyr's death for all, saving S. John who lived to be an old man, though he had his share of torture.

But all of them, with joy, endured as seeing him who is invisible, and from the testimony of their lives and the poured out blood of the martyred apostles and their followers, has sprung the tree of the Catholic Church, for the blood of the martyrs is the seed of the Church.

Tradition associates England with the apostle, S. Simon Zelotes, as well as with the disciple who buried the Lord's body in his own tomb.

Of the former it is said that he died a martyr as the result of persecution by the Roman army of occupation.

Of the latter, S. Joseph of Arimathaea, it is recorded that he laboured and died in a more peaceful part of England, where the Roman soldiers had not penetrated. In Somerset, in the Vale of Avalon, he built a little Church of wattle and daub, naming it in honour of the Blessed Virgin Mary.

This little Church is thus the Mother of the world-wide family of Churches which look to England for their foundation.

Of India, the country of my adoption, it is stated that it was evangelised by S. Thomas the Apostle. He preached the Gospel there in the year 52, and the Church of Malankara in Travancore with which I am now associated, claims its descent from him.

To S. Thomas may be applied these words, that the blood of the martyrs is the seed of the Church. For he was pierced with a lance and was slain for Christ's sake, in the land in which he was a stranger.

I cannot recount the history of this ancient Church of S. Thomas to-night. This much however I can say. At one time it extended from Cape Comorin in the south, to the Hidden lands of Tibet and Afganistan, and from Edessa where S. Thomas was born, to the confines of China and Japan. Once it was a Church, on fire with love of God and man. In the first six centuries of its life, its record is one of persecution and martyrdom. Then it thrived, for though many of her children died cruel deaths, yet there never failed others to take their place. But when easier days came, slackness entered in, and the church decayed. What persecution could not do, indifference accomplished, and Men and women giving up their faith reverted to heathenism. However, a faithful remnant endured, as always happens, and this remnant has retained its integrity inviolate, in spite of the pressure of neighbours who sought to undermine its faith. It is true that the church ceased to be missionary hearted, and consequently became very small.

Not until European Missionaries entered South India over a hundred years ago, did the Church of Malankara wake from her long sleep. Schools and seminaries were opened and then the Bible translated, was printed and distributed among the people. Once more the Church became conscious of her duty towards the non Christian communities. But alas because of the mistaken zeal of some of the Missionaries, schisms were caused and the old church which had been one, became broken up and divided into sects. Even so, India owes a debt of gratitude to these men and women who came out from England and elsewhere to preach and to teach the saving Gospel of the Redeemer. For they brought life and light to the old Church of the land.

No longer can the reproach of isolation be hurled at her. Now she is out and about seeking souls

... among the poor and down-trodden; folks whom a hundred years ago were regarded as outcastes and untouchables, even by Christians themselves. It is the policy of the present Government of India to do away with caste, and laws have been passed for this purpose. Surely this is due to Christian influence. But old customs die hard. Conditions also are now different since India gained her independence. It has been said that the English were very step-fatherly in regard to missionary enterprise. This perhaps is true, but at least no obstacles were placed in the path of the teacher who endeavoured to convert people to Christianity and bring them to holy baptism. Now this is changed. The present Government has is ued regulations which must be strictly obeyed. No-one may change his religion without notice being given to authority, nor must there be any suggestion of coersion.

You can see therefore that in the new India the emphasis must be on witness. Only when the non-Christian realises that the follower of the Nazarene, possesses a quality which is not his, will the faith spread.

Opposition to Christianity in India is more vocal to-day than formerly. wayside Crosses have been mutilated by unbelievers, and non-Christian people are organising themselves into definite bodies.

Therefore I cannot sufficiently emphasise the necessity of Christian witness. It applies equally to the men and women of Hoylake as to the Christian folk of India. It has been well said that often the worst enemies are members of ones own household. An open enemy can be vanquished; It is possible even to turn a visible adversary into a friend. It is however impossible to deal with one who is indifferent. If a man "does not care", there is no method of moving him. It is the lukewarm Christian who is the greatest enemy of the Church. And our Lord, in the book of Revelation has terrible things to say about the indifferent. Speaking from the midst of the seven golden candlesticks he says: I would that thou wert cold or hot but because thou are neither cold nor hot, I will spue thee out of my mouth.

(See Revelation 3, 15, 16)· These are the Master's words, not mine, and all of us should ask ourselves if they apply to us. I think that if in the past the witness of Englishmen in India had been more truly Christian, then the people of that great Country would have been more surely set upon the road that leads to eternal life.

There is a story of an English Officer who went out to India with his regiment for the first time. He was given a new boy to serve him. On Sunday morning, the lad, having himself been to mass at 05.00 hours, for he was a Roman Catholic, went early to his master's room. and cleaned his boots and belt until he could see the reflection of his own face in them. Then when the time came for Church he woke his master, and said: "Sir it is time for Church". The officer just turned over. The lad tried again to waken him, but he was told, in no uncertain tone and with an oath, to go away. You can imagine what the lad thought. He had been taught that the duty of a Christian is to worship God in Church on the Lord's Day, and he was distressed and hurt to find one, whom he also thought to be a Christian; careless and indifferent to the things of God.

So while the son of England failed in his witness,, the child of India pointed out the way that we should strive to follow. For we cannot witness to Christ unless we have personal knowledge of him as our Saviour, friend and guide.

It is not enough to know all about him, for many Indian boys and girls who attend Christian schools know all the facts of the Lord's life but they do not know him. They are learned in the Scriptures, and can pass examinations with ease. Indeed they can often put to shame their fellow Christian students by their own familiarity with the Holy Book. Moreover, what makes for sadness is that often they are able to cast aspersions upon members of the Christian flock who do not live according to the precepts of the Master, and thus the spread of the faith is hindered. Let us pray that we may not be stumbling blocks in the way that leadeth to perfection.

Perfection can only be attained by means of this personal contact with the Saviour. Through him, as St. Paul says. we can do all things: but we cannot proclaim to others what we ourselves do not possess.

And that is where this Church of the Holy Trinity comes in. It is the power house in this parish, where God's children may come, and receive strength to enable them to witness for Christ in the midst of their brethren.

A hundred years is not a long period in the life of any community, but it is long enough for a generation of souls to bequeath a tradition to their children.

This Church means a great deal to me, for here I was received into the family of God, when as a little baby I was baptised in the font on S. Anne's Day in the year 1896.

Here I was taught the faith and prepared for Confirmation. At S. Hildeburgh's, the daughter Church, I received the Laying-on of Hands from the Bishop, the successor of the apostles, and oft time have received the Lord's Body and Blood in both Churches. Many a time have last in the pew and listened to the words of the good priest, who was Vicar of this parish for so many years. It was he, and his assistant, who set me on the road to the Ministry; and so to-day, as a priest of God, from the pulpit which they occupied, I am preaching and proclaiming the same faith they taught me long ago.

Though I am only fifty five, I have seen this Hoylake grow from a little fishing village called Hoose to the semi-borough which it now is, but always, during that time, this Church has stood here, as a witness in stone to the faith of the Holy Trinity, which its name proclaims.

I feel very humble, as I speak from this place where the old Vicar taught. I am conscious to-night of the presence of friends who were children with me at school, and of others who have known me from my youth up. Also I feel the nearness of my kinsfolk and acquaintances no longer in the flesh, but whose bodies lie in the shadow of the old red Church waiting for the resurrection.

✠ May they rest in peace.

I thank God that he has called me to minister to his sons and daughters wherever I may sojourn but I never forget that it was in this Church and Parish that I learned the fundamentals of the Christian faith upon which my life's work has been built up.

I have laboured in Australia as well as in India, but always I have had memories of this Church and Parish, and thither have my

(To be continued on page 12)

ശാസ്ത്രപംക്തി

സൂര്യഗോളം

അതിൻെറ ജ്വാലയും ചൂടും എത്ര കൊല്ലത്തേക്കു നിലനിൽക്കും

(എ. സി. ഏബ്രഹാം ബി. എസ്സ്സി.)

ഈ പ്രശ്നത്തിനു തൃപ്തികരമായ ഒരു തീരുമാനം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു സഹായിച്ചതു ലോർഡ് റുദർഫോർഡ് എന്ന ആംഗ്ലേയശാസ്ത്രജ്ഞൻ 1919-ൽ നടത്തിയ മൂലകപരിണാമപരീക്ഷണമാണ്.

അദ്ദേഹത്തിൻെറ പരീക്ഷണഫലമായി നൈട്രജൻ അററം ഓക്സിജൻ അററമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞു. ആ പരീക്ഷണത്തിൻെറയോ അതേത്തുടർന്നുണ്ടായ മററു പരീക്ഷണങ്ങളുടെയോ വിശദാംശങ്ങളിലേക്കു കടക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

ഒരുതരത്തിലുള്ള അററം മറെറാരു തരത്തിലുള്ളതായി മാറുമ്പോൾ ആ മാററത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന പിണ്ഡത്തിൻെറ തീരെ നിസ്സാരമായ ഒരു അംശം അണുശക്തിയായി രൂപാന്തരപ്പെടും (ഐൻസ്റ്റയിൻെറ നിയമം അനുസരിച്ച്).

1939-ൽ, കഴിഞ്ഞ മഹായുദ്ധം തുടങ്ങുന്നതിനു കുറച്ചു മുമ്പ് അതിപ്രധാനമായ മറെറാരു കണ്ടുപിടുത്തം കൂടെ ഉണ്ടായി. ചില പ്രത്യേക ഏർപ്പാടുകളിൽ ഒരു യുറേനിയം അററം (അണുഭാരം 235, അണുസംഖ്യ 92) ബേറിയം (അണുസംഖ്യ 56) ക്രിപ്ടോൺ (അണുസംഖ്യ 36) എന്ന രണ്ടു അണുക്കളായി വിഭാഗിക്കാൻ സാധിച്ചു എന്നുള്ളതായിരുന്നു ആ വലിയ നേട്ടം. യുറേനിയത്തിൻെറ അണുഭാരവും, ബേറിയം, ക്രിപ്ടോൺ ഇവ രണ്ടിൻെറയും ഒരുമിച്ചുള്ള അണുഭാരവും തമ്മിൽ കുറച്ചു വ്യത്യാസമുണ്ട്.

യുറേനിയം അററത്തിൽ കൂടുതലായിട്ടുള്ള പിണ്ഡം അണുശക്തിയായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. നൈട്രജൻ ഓക്സിജനായി രൂപാന്തരപ്പെടുമ്പോൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിൻെറ അനേകം മടങ്ങ് അണുശക്തി യുറേനിയം അററം വിഭജിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടും. ഈ കണ്ടുപിടുത്തത്തെ തുടർന്നുണ്ടായ ഗവേഷണങ്ങളുടെ ഫലമായാണ് ജപ്പാനിലെ രണ്ടു നഗരങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുന്നതിനുപയോഗിച്ച ആ മാരകായുധം കണ്ടുപിടിച്ചതു്.

പിണ്ഡം മുഴുവൻ ഊർജ്ജമായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നതിൻെറ ഫലമായിട്ടാണു സൂര്യനു വേണ്ടത്ര ചൂടും പ്രകാശവും നൽകാൻ സാധിക്കുന്നതു് എന്നൊരു അനുമാനം കുറെനാൾ പ്രാബല്യത്തിൽ ഇരുന്നതായി നാം കണ്ടു. എന്നാൽ ഇതനുസരിച്ച് ആവശ്യമുള്ളതിൽ വളരെക്കൂടുതൽ ഊർജ്ജം ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നും, സൂര്യൻെറ ആയുസ്സ് കണക്കാക്കി നോക്കിയാൽ ഇന്നു പൊതുവെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതിൻെറ അനേകമടങ്ങു കിട്ടുന്നതുകൊണ്ടു ആ അനുമാനം ശരിയല്ലെന്നും നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ റതർഫോർഡിനു സാധിച്ചതുപോലെ ഒരററം മറെറാന്നായി രൂപപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞാൽ അപ്പോൾ കിട്ടുന്ന അണുശക്തി പിണ്ഡം മുഴുവൻ ഊർജ്ജമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടതായാൽ കിട്ടുന്നതിൻെറ നൂറിലോ ആയിരത്തിലോ ഒരംശം മാത്രമായിരിക്കും. ആ രൂപാന്തരത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന പിണ്ഡത്തിൻെറ ഒരു ചെറിയ അംശം മാത്രമേ ഊർജ്ജമായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നുള്ളു എന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞതാണു ഈ കുറവിൻെറ കാരണം. സൂര്യനിലും ഇതുപോലെയുള്ള ചില മാററങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. അതായിരിക്കാം സൂര്യനിലുള്ള ഊർജ്ജത്തിൻെറ കാരണം എന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു Dr. Bethe (ഡോക്ടർ ബേതെ) എന്ന അമേരിക്കൻ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ തൽസംബന്ധമായ ചില ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തി.

സൂര്യൻെറ കേന്ദ്രഭാഗത്തെ ചൂട് 20,000,000 ഡിഗ്രി ആണെന്നു ഊഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (തിളയ്ക്കുന്ന വെള്ളത്തിനു 100 ഡിഗ്രി മാത്രമേ ചൂടുള്ളു.) അതുകൊണ്ടു ഈ ചൂടിൽ സംഭവിക്കാവുന്നതും സൂര്യനിൽ ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നിടത്തോളം ഊർജ്ജം ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതുമായ പ്രത്യേക പരിണാമം ഏതാണെന്നു കണ്ടുപിടിക്കുകയെന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹം ഏറെറടുത്ത ജോലി. ഒരു കോൺഫറൻസിൽനിന്നു വീട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു പോകുന്ന വഴിക്കു ട്രെയിനിൽ വെച്ചാണു അദ്ദേഹം ഈ പ്രശ്നത്തിനു പരിഹാരം കണ്ടുപിടിച്ചതു്. അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടിയ ഉത്തരം ഇതായിരുന്നു:—സൂര്യൻെറ കേന്ദ്രഭാഗത്തുള്ള പരിതസ്ഥിതികളിൽ ഹൈഡ്രജൻ ഏതാനും ഗഡുക്കളായി ഹീലിയമായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. ഇതിൻെറ ഫലമായി ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഊർജ്ജം നമ്മുടെ പ്രശ്നത്തിനു തൃപ്തികരമായ തീരുമാനം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു പററിയ നിരക്കിലുള്ളതാണ്. ഈ രൂപാന്തരീകരണങ്ങളെക്കുറിച്ചു സ്വല്പം വിശദമായി പറയാം.

ഓക്സിജൻ എന്ന വാതകം പരീക്ഷണശാലയിൽ ഉല്പാദിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ പൊട്ടാസിയം പെർമാൻഗനേറ്റ് (ഉമിക്കരി പോലുള്ള ഈ സാധനം കിണററിലെ വെള്ളം ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ ഉപയോഗിക്കാറുള്ളതാണ്.) മാൻഗനീസ് എന്ന കരി പോലെയിരിക്കുന്ന ഒരു സാധനം കൂടെ പൊടിച്ചു ചേർത്ത് അല്പമായി ചൂടു പിടിപ്പിച്ചാൽ മതി. മുൻപറഞ്ഞ സാധനം മാത്രം ചൂടു പിടിപ്പിച്ചാലും ഓക്സിജൻ കിട്ടും. എന്നാൽ അതു വളരെ അധികം ചൂടുപിടിപ്പിക്കണം. എന്നാൽ മാൻഗനീസ് പൊടികൂടെ ചേർത്താൽ പെട്ടെന്നു ഓക്സിജൻ ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടും. ഈ പ്രവർത്തനത്തിൽ മാൻഗനീസിനു യാതൊരു മാററവും കുറവും ഭവിക്കുന്നില്ല. ഓക്സിജൻ ഉല്പാദനം ത്വരിതപ്പെടുത്തുക മാത്രമേ അതു ചെയ്യുന്നുള്ളു.

ഏതാണ്ടു ഇതുപോലുള്ള ചില സംഭവങ്ങളാണു സൂര്യനിലും നടക്കുന്നതു്. ഹൈഡ്രജൻ പല ഗഡുക്കളായി ഹീലിയമായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നതു മററു ചില മൂലകങ്ങളുടെ സഹായത്തോടുകൂടെയാണു. എന്നാൽ അവയ്ക്കു യാതൊരു മാററവും ഭവിക്കുന്നില്ല. മൂലകങ്ങൾ Carbon, Nitrogen ഇവയാണ്. സൂര്യനിൽ നടക്കുന്ന സംഭവപരമ്പരകൾ ഇപ്രകാരമാണ്. സൂര്യൻെറ ഭാരത്തിൻെറ ഏകദേശം മൂന്നിലൊരു ഭാഗം ഹൈഡ്രജനാണ്. കൂടാതെ ധാരാളം Carbon, Nitrogen മുതലായ മൂലകങ്ങളും അതിലുണ്ട്. ഹൈഡ്രജൻെറ കേന്ദ്രം ഒരു Proton മാത്രമാണെന്നു നാം മുമ്പൊരിക്കൽ കണ്ടു. സൂര്യനിലുണ്ടെന്നു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഉഷ്ണമാവിൽ ഒരു proton-ഉം carbon അററത്തിൻെറ കേന്ദ്രവും കൂടെ ചേർന്ന് ഒരു പുതിയ കേന്ദ്രം ഉണ്ടാകാൻ കഴിയും. ഇതു നൈട്രജൻെറ കേന്ദ്രമായിരിക്കും. എന്നാൽ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ട്. നമ്മുടെ അന്തരീക്ഷത്തിൻെറ അഞ്ചിൽ നാലു ഭാഗം വരുന്ന നൈട്രജൻ അററത്തിൻെറ അവസ്ഥയ്ക്കു വ്യത്യാസം ഒന്നും കൂടാതെ സ്ഥിതിചെയ്യും. ഈ നൈട്രജൻ അററത്തിൻെറ അണുസംഖ്യ 7-ഉം അണുഭാരം 14-ഉം ആണ്. എന്നാൽ മുമ്പു പറഞ്ഞ വിധത്തിൽ ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന നൈട്രജൻ അററത്തിൻെറ (അണുവിൻെറ) ഭാരം

മാനേജിംഗ് കമ്മററി യോഗത്തിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ

ബാവാ തിരുമനസ്സിലെ ശ്രദ്ധേയമായ പ്രസംഗം

ഇക്കഴിഞ്ഞ മെയ് മാസം 17-ാംനു എം. ഡി. സിമ്മനാരിയിൽവച്ച് കൂടിയ മലങ്കര സുറിയാനിസഭാ അസ്സോസിയേഷനിൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മാനേജിംഗ് കമ്മട്ടിയുടെ പ്രഥമയോഗം പഴയ സിമ്മനാരി കമ്മററി മാളികയിൽ വെച്ച് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കോസുമായ ബാവാതിരുമേനിയുടെ മഹനീയാദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ജൂൺ 22-ാം തീയതി വ്യാഴാഴ്ച നടന്നിരിക്കുന്നു. പത്തു മണിക്ക് ആരംഭിച്ച യോഗത്തിൽ ആകെയുള്ള എൺപത്തിയൊന്നു അംഗങ്ങളിൽ അറുപത്തിയഞ്ചു പേരും ഉപാദ്ധ്യക്ഷന്മാരായ എല്ലാ തിരുമേനിമാരും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം അദ്ധ്യക്ഷൻ തിരുമേനി ചെയ്ത ഉപക്രമപ്രസംഗം ഇപ്രകാരം സംഗ്രഹിക്കാം.

"പുതിയ മാനേജിംഗ് കമ്മററിയുടെ ഈ പ്രഥമയോഗത്തിൽ നിങ്ങളെ എല്ലാവരേയും ഹാർദ്ദവമായി സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതിന് നമുക്ക് അനല്പമായ സന്തോഷം ഉണ്ട്. നമ്മുടെ സഭയുടെ അതിപ്രധാനവും, വിഷമകരവുമായ ഒരു ഘട്ടം ആണ് ഇത്. ഇന്നുവരെയും ഈ പുരാതന സഭയെ നടത്തി പരിരക്ഷിച്ചവനായ കൃപാവാരിധിയായ ദൈവം സകല അപകടങ്ങളിൽ നിന്നും തന്റെ സഭയെ കാത്തുകൊള്ളും എന്നു നമുക്ക് ആശ്വസിക്കാം. എന്നാൽ ഇപ്രകാരം വിചാരിച്ചുകൊണ്ട് നാമോരോരുത്തരും വെറുതെ ഇരിക്കേണ്ട ഒരു അവസരമല്ല ഇത്. എല്ലാവരും ഉണരണം. നമ്മുടെ അനാസ്ഥ ഉപേക്ഷിക്കണം. നമ്മുടെ ഇടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളും പിണക്കങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവയെല്ലാം നാം വിസ്മരിച്ച് ഐക്യത്തോടെ ഏകയോഗമായി പ്രവർത്തിക്കണം. ഇന്നത്തെ ആലോചനകളിലും, തീരുമാനങ്ങളിലും ഈ സംഗതി നാം നല്ലവണ്ണം ഓർത്തിരിക്കണം. മാനേജിംഗ് കമ്മററി എത്രയും പ്രധാന്യമുള്ളതും, നമ്മുടെ സഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നിർണ്ണായകമായ തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്നതിനു ചുമതലയുള്ളതുമായ സംഘം ആകുന്നു. വെറും ലൗകികമായ ഒരു സംഘടനയായി നിങ്ങളാരും അതിനെ പരിഗണിക്കരുത്. സഭ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ശരീരമാകുന്നു. അതിനെ നടത്തുകയും നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു കർത്താവാകുന്നു. അതിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിനുള്ള പ്രധാനതീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്ന സംഘവും ദൈവീകമാകുന്നു. ദൈവാത്മാവിൽ അത്രെ നാം ഇവിടെ സമ്മേളിക്കേണ്ടിയതു്. നമ്മുടെ കമ്മററി കൂടുന്നതിനു് ഒരു പുതിയ നിർദ്ദേശം നാം നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു. ഈ യോഗത്തിൽ അതു് സാധിക്കാതെ വന്നേക്കാം. ഇനിയും നാം കൂടുന്ന യോഗം ആരംഭിക്കുന്നതിനു് മുമ്പ് ഒരു ധ്യാനസമയം നിശ്ചയിക്കണം. നേരത്തെതന്നെ എല്ലാവരും ഇവിടെ സന്നിഹിതരായി വി. കർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കണം. എല്ലാവരും അന്നു് കുമ്പസാരിച്ച് വി. കുർബാന അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യണം. വരുന്ന യോഗം നമുക്ക് ഇപ്രകാരം ആരംഭിക്കാം. ആത്മീയ ഒരുക്കത്തോടുകൂടി നാം ഈ വിധത്തിൽ സമ്മേളിച്ചാൽ ദൈവാത്മാവു് നമ്മുടെ ആലോചനകളേയും, തീരുമാനങ്ങളേയും നയിച്ചുകൊള്ളും.

നമ്മുടെ യോഗം അച്ചടക്കത്തോടു കൂടിയായിരിക്കണമെന്ന് നിങ്ങളെ പ്രത്യേകം നാം ഓർപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യ

13-ം അതിന്റെ അണുസംഖ്യ 7-ം ആണ്. ഈ വിധത്തിലുള്ള അണുവിന്റെ അവസ്ഥ വളരെ അസ്ഥിരമാണ്. ദീപ്തിമത്വം മൂലം അതു സ്ഥിരമായിരിക്കാൻ കഴിയുന്നതും അണുഭാരം 13-ം അണുസംഖ്യ 6-ം ഉള്ളതായ ഒരു കാർബൺ ആററമായി രൂപാന്തരപ്പെടും.

ഈ കാർബൺ ആററവും ഒരു proton-ം തമ്മിൽ പിന്നീടു യോജിച്ചു സാധാരണമായ ഒരു നൈട്രജൻ ആററം ഉണ്ടാകും.

ഈ നൈട്രജൻ ആററവും ഒരു proton-ം തമ്മിൽ യോജിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായി അണുസംഖ്യ 8-ം അണുഭാരം 15-ം ഉള്ള ഓക്സിജൻ ആററം ഉണ്ടാകും. പ്രകൃതിയിലുള്ള ഓക്സിജന്റെ അണുഭാരം 16-ം അണുസംഖ്യ 8-ം ആണ്. മുൻപറഞ്ഞ ആററം കാർബനും proton-ം തമ്മിൽ ചേർന്നുണ്ടായ നൈട്രജനെപ്പോലെ ഈ ഓക്സിജനും അസ്ഥിരാവസ്ഥയിലാണ്. അതു് അണുസംഖ്യ 7-ം അണുഭാരം 15-ം ഉള്ള ഒരു നൈട്രജനായിട്ടു രൂപാന്തരപ്പെടും. ഈ നൈട്രജന്റെ അണുഭാരം 14 അല്ലെങ്കിലും കുറെക്കാലത്തേക്കു മാററം ഒന്നും കൂടാതെ ഇരിക്കാൻ അതിനു കഴിയും. ഈ സമയത്തിനുള്ളിൽ അതു ഒരു proton-മായി യോജിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായി 12 അണുഭാരവും 6 അണുസംഖ്യയുമുള്ള ഒരു Carbon atom-ം അണുസംഖ്യ 2-ം അണുഭാരം 4-ം ഉള്ള ഒരു ഹീലിയം ആററവും ഉണ്ടാകുന്നു. ഇങ്ങനെ ആദ്യം തുടങ്ങിയ കാർബൺ ആററം വീണ്ടും ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ഇങ്ങനെ പല ഘട്ടങ്ങളിലായി നടക്കുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലമായി 4 protons (ഹൈഡ്റജന്റെ കേന്ദ്രം) കാർബൺ, നൈട്രജൻ ഇവയുടെ സഹായത്താൽ ഒരു ഹീലിയം കേന്ദ്രമായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. സൂര്യനിലുള്ള കാർബൺ, നൈട്രജൻ ഇവയുടെ അളവിനു് ഈ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലമായി യാതൊരു കുറവും ഭവിക്കുന്നില്ല.

എന്നാൽ നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന സംഗതി നാലു proton-ന്റെ ആകെയുള്ള പിണ്ഡവും അവയിലുണ്ടാകുന്ന രൂപാന്തരത്തിന്റെ ഫലമായുണ്ടാകുന്ന ഹീലിയം കേന്ദ്രത്തിന്റെ പിണ്ഡവും തമ്മിൽ കാച്ചു വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നുള്ളതാണ്. സൂര്യന്റെ ഉൾഭാഗത്തുള്ള പരിതസ്ഥിതികളിൽ ഇത്രയും പിണ്ഡം, ഊർജ്ജമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടാൽ അതു നമ്മുടെ പ്രശ്നത്തിനു മതിയായ പരിഹാരമാകും. ഒരു ഹീലിയം കേന്ദ്രവും 4 protons-ം തമ്മിലുള്ള പിണ്ഡവ്യത്യാസം വളരെ ചെറുതും, അതുകൊണ്ടു് അതിൽനിന്നുത്ഭവിക്കുന്ന അണുശക്തി വളരെ നിസ്സാരവുമായിരിക്കും. എന്നാൽ സൂര്യനിൽ ഒരേസമയത്തു കോടാനുകോടി ഹീലിയം കേന്ദ്രങ്ങളാണ് ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് സൂര്യൻ നാം കാണുന്നതുപോലെ ജ്വലിച്ചു പ്രകാശിക്കുന്നതു്.

സൂര്യനിലുള്ള ഹൈഡ്റജന്റെ പിണ്ഡം, ഇനി ഒരു 10,000,000,000 കൊല്ലങ്ങൾ കൂടെ ഈ നിരക്കിൽത്തന്നെ സൂര്യൻ ജ്വലിച്ചുപ്രകാശിക്കുന്നതിനു മതിയാകുന്നതാണെന്നാണു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. സൂര്യനിൽ മാത്രമല്ല, മിക്കവാറും ഉള്ള നക്ഷത്രങ്ങളും ജ്വലിച്ചുപ്രകാശിക്കുന്നതിന്റെ രഹസ്യം ഇതാണ്.

കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമനസ്സിലെ പ്രസംഗം

(മേൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന തലക്കെട്ടിൽ ഫാദർ തോമസ് മണ്ണഞ്ചേരി ജൂൺ 23-ാംതീയതിയിലെ ദീപികപത്രത്തിൽ ഇപ്രകാരം ഒരു ലേഖനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു)

ഇക്കഴിഞ്ഞ മെയ് 17-ാം തീയതി കോട്ടയം എം. ഡി സെമിനാരിയിൽ വെച്ചു നടന്ന മലങ്കരസുറിയാനിസഭാ അസോസ്യേഷൻെറ യോഗത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചുകൊണ്ട് കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് നടത്തിയ പ്രസംഗത്തിൽ മാർപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാരത്തിനെതിരായി ചില പരാമർശനങ്ങൾ ഉള്ളതായികാണുന്നു. ആ പ്രസംഗം ചില തെറ്റിദ്ധാരണക[torn] ഇടയാക്കിയിട്ടുള്ളതിനാൽ അതിലെ സ്ഖലിതങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമെന്നു തോന്നുന്നു. മേയ് 18-ാംനു-യിലെ "മനോരമ"യിൽ റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രസ്തുത പ്രസംഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു:—"അന്ത്യോഖ്യാസിംഹാസനം വി. പത്രോസിൻെറതാണെങ്കിൽ കാതോലിക്കാസിംഹാസനം ഇൻഡ്യയുടെ കാവൽക്കാരനായ വി. തോമ്മാശ്ലീഹായുടേതാണെന്നും ഈ രണ്ടു സിംഹാസനങ്ങളും തമ്മിൽ വലിപ്പച്ചെറുപ്പം സങ്കല്പിക്കുന്നതു്, "ഹൂദായകാനോനിൽ" പൊതുസുന്നഹദോസിൽ ഇരിപ്പിടങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കുന്നതിൽ ഒന്നാംസ്ഥാനം മാർപ്പാപ്പായിക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മറ്റെല്ലാ പാത്രിയർക്കീസന്മാരും മാർപ്പാപ്പായിക്കു കീഴാണെന്നു് അവകാശപ്പെടുന്നതുപോലെ മൌഢ്യമാണെന്നും ഒരു ബാൻക്വറ്റിൽ ബറോഡാരാജാവിനു് ഒന്നാംസ്ഥാനവും തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിനു് അതിൽ താണ സ്ഥാനവും വന്നതുകൊണ്ട് ബറോഡാരാജാവിൻെറ മേൽക്കോയ്മയിലാണു് തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് എന്നു പറയുന്നതുപോലെ ഒരു ഭോഷത്വമാണ് ഈ വാദമെന്നും" തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പ്രസ്താവിച്ചു.

ഇവിടെ അന്ത്യോഖ്യായേയും കാതോലിക്കാസിംഹാസനത്തെയും പററിയുള്ള വാദത്തെ മാററിവെച്ചിട്ട "ഹൂദായാകാനോനിൽ" മർപ്പാപ്പയേപ്പററി എന്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നു് ചിന്തിക്കാം. "ഭൂലോകത്തിൻെറ നാലുഭാഗത്തിനൊപ്പിച്ചു് നാലു പാത്രിയർക്കീസന്മാർ ഉണ്ടായിരിക്കണം. അവരുടെയെല്ലാം വലിയ തലവൻ (റീശാറാബോ) റോമ്മയിലെ പാത്രിയർക്കീസായിരിക്കണം. അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി അലക്സണ്ട്റിയായിലെ പാത്രിയർക്കീസും അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി കുസ്തന്തീനോസിലെ പാത്രിയർക്കീസും അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി അന്തിയോഖ്യായിലും കിഴക്കും അധികാരമുള്ള പാത്രിയർക്കീസും ആയിരിക്കണം" (ഏഴാം അദ്ധ്യായം ഒന്നാം വിഭാഗം) നിഖ്യാസുന്നഹദോസിൻെറ കാനോൻ അഥവാ നിശ്ചയമായിട്ടാണു് യാക്കോബായക്കാർ ഈ കാനോനായെ പരിഗണിക്കുന്നതു്. മാർപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാരത്തെ സമ്മതിക്കാൻ വൈമുഖ്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ചില യാക്കോബായക്കാർ ഈ കാനോനെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് റോമ്മാപാത്രിയർക്കീസിനു മററു പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ മുമ്പൻഎന്ന

(ശേഷം 10-ാം പേജിൽ)

മില്ലല്ലോ. അഭിപ്രായം പറയുന്നവർ എഴുന്നേററുനിന്നുകൊണ്ടു പറയണം. ഒരാൾ പറയുമ്പോൾ വേറൊരാൾ പറയരുതു്. മററുള്ളവർ ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യരുതു്.

ദീർഘമായ ഒരു ഒരു കാര്യപരിപാടി നമ്മുടെ മുമ്പാകെയുള്ളതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ വചനങ്ങളെ നാം ചുരുക്കുന്നു."

അടുത്തതായി ഡെപ്യൂട്ടി സിക്രട്ടറി മി. പി. എൻ. നൈനാൻ നോട്ടീസു് വായിച്ചു. ആദ്യമായി ആലോചനക്കു് എടുത്തതു് പുതിയ കോളജ്ജ്കാര്യം ആയിരുന്നു, ഓർത്തഡോക്സ് സമുദായം വകയായി ആർട്ട്സ് കോളജ്ജ് ആരംഭിക്കുന്നതിനു്, പത്തനംതിട്ട, മാവേലിക്കര, മുളന്തുരുത്തി എന്നീ മൂന്നുസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും അപേക്ഷകൾ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, ഏതായാലും മൂന്നു കോളജ്ജുകൾ നടത്തുന്നതിനു് നമുക്കു് സാമ്പത്തികശക്തിയില്ലെന്നും അദ്ധ്യക്ഷൻ തിരുമേനി കല്പിച്ചു. അല്പനേരത്തെ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കുശേഷം, സമുദായം വകയായി ഒരു ആർട്ട്സ് കോളജ് വരുന്ന സംവത്സരം ആരംഭിക്കണമെന്നുള്ള മി. കെ. എൻ. ചാക്കോയുടെ പ്രമേയം യോഗം ഐകകണ്ഠ്യേന സമ്മതിക്കുകയും, ഉച്ചയ്ക്കു കൂടുന്ന യോഗത്തിൽ സ്ഥലനിർദ്ദേശം ചെയ്യുന്നതിനു്, മാർ തേവോദോസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അദ്ധ്യക്ഷനായ ഒരു സബ് കമ്മററിയെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു

പഴയസിമ്മനാരിയുടെയും, മററ് ട്രസ്റ്റുവസ്തുക്കളുടെയും കഴിഞ്ഞപതിനെട്ടു മാസത്തെ വരവു ചെലവു തിരട്ടും, ആഡിററു റിപ്പോർട്ടും, അടുത്ത കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജററും പഴയ സിമ്മനാരി മാനേജർ ദിവ്യശ്രീഫാദർ ററി. സി. ജേക്കബു അവതരിപ്പിച്ചതു് യോഗം ഐകകണ്ഠ്യേനസ്വീകരിച്ചു.

കാതോലിക്കാ ദിനപ്പിരിവിൻെറയും, പുരോഗമനപദ്ധതി പ്രവർത്തനത്തിൻെറയും, വരവു ചിലവു് തിരട്ടുംആഡിററുറിപ്പോർട്ടും, അടുത്ത കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജററും ഡെപ്യൂട്ടി സിക്രട്ടറി വായിച്ചു. ഈയാണ്ടത്തെ പിരിവു് ഇതുവരെയും Rs. 11500 ആപ്പീസിൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, ഇനിയും ചില പള്ളികളിൽനിന്നും വരാനുണ്ടെന്നും Rs. 13500% വരവ് എന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയിലാണ് ബഡ്ജററ് രൂപീകരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും സിക്രട്ടറി പ്രസ്താവിച്ചു. വൈദികസിമ്മനാരി, സഭാ ആപ്പീസ്, ഭദ്രാസന ആപ്പീസുകൾ, മെഡിക്കൽ മിഷ്യൻ, സ്റ്റുഡൻറ് കോൺഫറൻസ്സ്, മിഷ്യനറി പ്രവത്തനങ്ങൾ, ലോകസഭാ കൌൺസിൽ മെംബർഷിപ്പ്കോട്ടാ, ബോംബെപള്ളി മുതലായവകൾക്കായി ചിലവ് കൊള്ളിച്ചിരുന്ന ബഡ്ജററും അല്പസ്വല്പഭേദഗതികളോടുകൂടി പാസ്സാക്കി.

ഉച്ചക്കുശേഷം കൂടിയ സമ്മേളനത്തിൽ കോളജ്ജ് സബ്കമ്മട്ടിക്കാർ അവരുടെ നിർദ്ദേശം സമർപ്പിച്ചു. സമുദായം വകയായി പത്തനംതിട്ടയിൽ ഒരു Arts കോളജ്ജും മാവേലിക്കര ഒരു റെക്നോളജിക്കോളജ്ജും വരുന്ന കൊല്ലം ആരംഭിക്കണമെന്നുള്ള അവരുടെ നിർദ്ദേശം യോഗം ഐകകണ്ഠ്യേന സമ്മതിച്ചു.

ഹൈക്കോടതിയിലുള്ള സമുദായക്കേസു വാദം ആസന്നമായിരിക്കുന്നു എന്നും അതു് എത്രയും കാര്യക്ഷമമായി നടത്തേണ്ടിയതു് അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു എന്നും, കുറഞ്ഞതു് അൻപതിനായിരം രൂപാ ഉടൻ തന്നെ ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നും പ്രസിഡണ്ട് തിരുമേനി പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ പണം ഒരു മാസത്തിനകം പിരിച്ചെടുക്കുന്നതിനു് ഒരു പദ്ധതി ആസൂത്രണം ചെയ്തു. മാനേജിംഗ് കമ്മിററിക്കാർ ഇരുപത്തയ്യായിരം രൂപാ അപ്പോൾ തന്നെ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു.

സമുദായ സിക്രട്ടറിയായി മുമ്പ് സമുദായ ട്രസ്റ്റിയായിരുന്ന പരേതനായ എറികാട്ടു കുഞ്ചെപ്പൻെറ സീമന്ത പുത്രൻ മി. ഈ. ജെ. ജോസഫ് ബി. ഏ. എൽ എൽ. ബി. ബി കോം മിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ഉണ്ടായി. അദ്ധ്യക്ഷൻെറ ലഘുവായ ഉപസംഹാരപ്രസംഗത്തോടും പ്രാർത്ഥനയോടുംകൂടി കമ്മററി യോഗം അവസാനിച്ചു.

വാരപഞ്ചാംഗം

	ജൂലൈ	മിഥുനം	ഹസിറാൻ
ഞായർ	1	17	18
തിങ്കൾ	2	18	19
ചൊവ്വാ	3	19	20
ബുധൻ	4	20	21
വ്യാഴം	5	21	22
വെള്ളി	6	22	23
ശനി	7	23	24

Thought for the Week

"Small kindness, small courtesies, small considerations, habitually practised in our social intercourse, give a greater charm to the character than the display of great talents and accomplishments"

—M. A. Kelty.

THE CHURCH WEEKLY

മാനേജിംഗ് കമ്മിററി തീരുമാനങ്ങൾ

പുതുതായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിററിയംഗങ്ങളുടെ പ്രഥമ യോഗം ഇക്കഴിഞ്ഞയാഴ്ച പഴയ സെമിനാരിയിൽവച്ചു നടക്കുകയുണ്ടായി. പ്രസ്തുത യോഗത്തിന്റെ ഒരു ചുരുങ്ങിയ റിപ്പോർട്ടു ഞങ്ങൾ അന്യത്ര പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. യോഗനടപടികളിൽ ഏററവും ഹൃദ്യവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതുമായി ഞങ്ങൾക്കു തോന്നിയതു് കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമനസ്സിലെ ഉപക്രമപ്രസംഗമാണ്. മാനേജിംഗ് കമ്മിററി യോഗങ്ങളിൽ സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കറിയാം, ആ യോഗനടപടികൾ പലപ്പോഴും ആദ്ധ്യാത്മികമായ ഒരു പശ്ചാത്തലബോധത്തോടുകൂടിയല്ല നടത്തപ്പെടുന്നതെന്ന്. നിയമനിർമ്മാണസഭകളിലെ രംഗങ്ങളെ അതിശയിക്കുന്ന വടംവലികൾ അവിടെ നടന്നിട്ടുണ്ട്. നടക്കാറുമുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള മത്സരച്ചുഴലികളുടെ ഫലമായിട്ടുകൂടെയാണല്ലോ സുവർണ്ണജൂബിലി ആഘോഷിക്കാൻ കാലമായിരിക്കുന്ന സമുദായക്കേസു പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടതു്. ഇന്നും അവയുടെ പ്രതിധ്വനികൾ അവിടെ വീശാറുണ്ട്. ബാവാ തിരുമേനിയുടെ ഉൽബോധജനകമായ പ്രസംഗത്തിൽ താദൃശമായ ഒരു പാരമ്പര്യമല്ല നാം സൃഷ്ടിക്കേണ്ടതെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായി. ദൈവത്തിന്റെ സഭയുടെ കാര്യങ്ങൾ ആലോചിക്കുവാനും തീരുമാനിക്കുവാനും ചുമതലപ്പെട്ട ഒരു സംഘമാണ് മാനേജിംഗ് കമ്മിററിയെന്നും, ദൈവത്തിന്റെ തിരുവിഷ്ടം നടത്തുവാനാണ് കമ്മിററി കൂടേണ്ടതെന്നും, ആ കമ്മിററിയംഗങ്ങൾ അടുത്ത പ്രാവശ്യമെങ്കിലും ഒരു ധ്യാനയോഗത്തിൽ പങ്കെടുത്തു്, കുമ്പസാരിച്ചു് കുർബാനയനുഭവിച്ചശേഷം യോഗത്തിൽ സംബന്ധിക്കണമെന്നും തിരുമേനി ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആദ്ധ്യാത്മികമായ ഇടയന്റെ പൂർണ്ണ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി ചെയ്ത ആ നിർദ്ദേശം മാനേജിംഗ് കമ്മിററിയംഗങ്ങൾ അതർഹിക്കുന്ന ഗൗരവത്തോടുകൂടി തന്നെ സ്വാഗതം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് അടുത്ത കമ്മിററിയോഗം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുമെന്നു് വിശ്വസിക്കുന്നു. ദൈവികമായ ചൈതന്യത്തിനു, പ്രചോദനത്തിനും നാം സ്വയം വിധേയരാകാതെ വിനയസമന്വിതമായ ഒരന്തരീക്ഷത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ പര്യാലോചിക്കുവാനും തീരുമാനിക്കുവാനും നാം അപ്രാപ്തരായി ഭവിക്കും. ദൈവഹിതം നടക്കണമെന്നും ദൈവനാമമഹത്വമാണ് സ്വന്തമാഹാത്മ്യം ഉന്തിത്തള്ളിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിനെക്കാൾ സഭയ്ക്കും തദ്വാരാ ലോകത്തിനും പ്രയോജനപ്രദമെന്നും ഒരുപോലെ സമ്മതിക്കുകയും ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു കമ്മിററി എത്ര എത്ര പരിവർത്തനങ്ങൾ സമുദായജീവിതത്തിൽ കൊണ്ടുവരുമായിരുന്നു. സന്ദർഭോചിതമായി ബാവാ തിരുമേനി ചെയ്ത ആഹ്വാനം നമ്രശിരസ്കരായി അംഗങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുവെന്നു തന്നെ വിശ്വസിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

പുതിയ കമ്മിററി കാര്യക്ഷമമായി പ്രവർത്തിക്കുമെന്നാശിക്കാൻ വകനൽകുന്നുണ്ടു്. "ആരംഭശൂരാഃ ഖലു കേരളീയാ" എന്ന അപൂർവ്വവാക്യത്തിനു ഒരു ഉദാഹരണംകൂടെ നൽകാതെ അനന്തരനടപടികൾ പുരോഗമിച്ചാൽ മതി. ഇരുപത്തയ്യായിരം രൂപ സമുദായക്കേസിനു അംഗങ്ങൾ തന്നെ സംഭാവന ചെയ്തതു് ഒട്ടും നിസ്സാരമായ ഒരു സംഗതിയല്ല. നിർണ്ണായകമായ ഒരന്ത്യമത്സരത്തിൽ ഒത്തൊരുമിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാനും, ത്യാഗം സഹിക്കുവാനുമുള്ള ഒരു സന്നദ്ധത അവിടെ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ സഭയുടെ ഭാവി ഈ കേസുതീരുമാനത്തിലാണ് തൂങ്ങിനിൽക്കുന്നതെന്നുള്ള ഒരു മിഥ്യാബോധം സമുദായാംഗങ്ങളെ വെമ്പൽകൊള്ളിക്കുവാൻ അനുവദിക്കരുതു്. കേസിന്റെ അനുഭവം എങ്ങിനെയിരുന്നാലും സ്വാതന്ത്ര്യമായ ഒരു പുരാതനസഭയാണ് ഇവിടെ നിലകൊള്ളേണ്ടതെന്നുള്ള പരമബോദ്ധ്യമാണ് ആത്യന്തികമായി നമ്മെ നയിക്കേണ്ടതു്. അല്ലെങ്കിൽ കേസ്സിന്റെ ജയാപജയങ്ങൾ അനുസരിച്ചു പ്രത്യാശകൾ താണും പൊങ്ങിയും നിൽക്കും. കേസു് സഭയുടെ പുരോഗമനപാന്ഥാവിൽ വന്നുകൂടിയ ഒരു അവശ്യമായി തീർന്ന അനർത്ഥ (necessary evil) മെന്നതിൽ കവിഞ്ഞു് ഒരു സ്ഥാനം അതിനു നൽകുന്നതു് നിരാശയിലേക്കു ചിലപ്പോൾ നയിക്കുന്ന ഒരു വിപത്തായിവരാം. മാനേജിംഗ് കമ്മിററിയുടെ ഉന്മേഷപൂർവ്വമായ ശ്രദ്ധ അതിൽ പതിയുന്നതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെങ്കിലും ഈ പരമാർത്ഥം വിസ്മരിച്ചുകൂടാത്തതാണ്.

മറെറാരു ശ്രദ്ധേയമായ തീരുമാനം ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്കു് ഒരു കോളജ് വേണമെന്നുള്ളതാണ്. ഈ തീരുമാനം എത്രമാത്രം ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി ചെയ്തതാണെന്നു ഞങ്ങൾക്കു നിശ്ചയമില്ല. അതു് ഇപ്പോഴത്തെ സമുദായത്തിന്റെ സാമ്പത്തികനിലയ്ക്കും കഴിവിനും അല്പം അപ്പുറമാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതു് ഒരുപക്ഷെ അജ്ഞതയുടെയും അല്ലെങ്കിൽ ഭീരുത്വത്തിന്റെയും ഫലമാണെന്നു് വല്ലവരും വിധിക്കുന്നെങ്കിൽ അതങ്ങനെതന്നെ വ്യക്തമാകട്ടെയെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ മനഃപൂർവ്വമായ അഭിലാഷം. മററു സമുദായങ്ങൾ കോളജുകൾ നടത്തുന്നതുകണ്ടു് ബദ്ധപ്പെട്ടു നാമും എങ്ങിനെയെങ്കിലും ഒരെണ്ണം കാട്ടിക്കൂട്ടുവാൻ ധൃതിപ്പെടരുതു്. ഒന്നാന്തരം നിലയിൽ മദ്രാസ് ക്രിസ്ത്യൻകോളജ് പോലെ ഒരു കോളജ് നടത്തുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെങ്കിൽ അതിൽ കൈവയ്ക്കാതിരിക്കയാണ് ഭേദം. ദൈന്യത്തിനും ശിക്ഷണരാഹിത്യത്തിനും ഒരു കേളീരംഗംകൂടെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ എന്തിനു നാം ബദ്ധപ്പെടുന്നു. അവഗാഢമായ ചിന്തയുടെയും പരിപക്വമായ ആശയങ്ങളുടെയും സർവ്വോപരി ദൈവാശ്രയത്തിന്റെയും അഭിമാനസ്തംഭമായി ഒരു കോളജ് ഉദിച്ചുവരുന്നതിൽ ഇതരമതസ്ഥരും അതിൽ സന്തോഷിക്കുകയുള്ളു. ഏതായാലും ഇതിനു നിയുക്തമായ കമ്മിററിയുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ ഞങ്ങൾ സകൗതുകം അഭിവീക്ഷിക്കുന്നു.

ചർച്ച് വീക്ക്‌ലി വരിസംഖ്യ

ഒരു വർഷത്തേക്ക്	രൂ. 6 0 0
അറു മാസത്തേക്ക്	,, 3 0 0
ഒററപ്രതി	0 2 0

പ്രതിവാരപ്രഭാഷണം The Sermon for the week

സുഖപ്രാപ്തിയ്ക്കുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ

"നിനക്കു സുഖമാകുവാൻ മനസ്സുണ്ടോ?"
(യോഹന്നാൻ 5: 6)

മുപ്പത്തെട്ടു വർഷക്കാലം ബെഥെസ്ദാകുളത്തിനരികിൽ സുഖപ്രാപ്തിയ്ക്കായി കാത്തുകിടന്ന രോഗിയായ മനുഷ്യനോടു നമ്മുടെ കർത്താവു ചോദിച്ച ചോദ്യമാണു് മേൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ബെഥെസ്ദാകുളം "ആട്ടിൻ വാതിൽ" എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന സ്ഥലത്തിനടുത്തായിരുന്നു എന്നു സുവിശേഷകൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് ആ കുളത്തിന്റെ സ്ഥാനം കണ്ടുപിടിയ്ക്കുവാൻ എളുപ്പമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. പലസ്തീൻനാട്ടിൽ നടത്തിയിട്ടുള്ള ഭൂഗർഭഖനനങ്ങൾവഴിയായി ആ സ്ഥലത്തു് പാറയിൽ കുഴിച്ചുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതും ഏകദേശം നൂറടി വീതം നീളവും സാമാന്യം ആഴവും ഉള്ളതുമായ രണ്ടു കുളങ്ങൾ ഉള്ളതായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇതിൽ ഒന്നു പുരുഷന്മാർക്കും മറ്റേതു സ്ത്രീകൾക്കും ഉള്ളതായിരുന്നു എന്നൂഹിക്കപ്പെടുന്നു. ദേവാലയത്തിൽ ബലികഴിക്കുവാനുള്ള ആടുകളെ കുളിപ്പിക്കുവാനുള്ള വേറൊരു കുളവും അടുത്തുതന്നെ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. യഹൂദന്മാരുടെ ഒരു പെരുന്നാൾ സമയത്തായിരുന്നു നമ്മുടെ ചിന്താവിഷയമായ സംഭവം നടന്നതു. നവവത്സരം സംബന്ധിച്ച ഒരു പെരുന്നാളായിരുന്നു അതെന്നും നവവൽസരത്തിൽ ആദ്യമായി ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിക്കു പൊതുവേ കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പ്രാധാന്യം അനുസരിച്ചു് ആദ്യമായി കുളത്തിൽ ഇറങ്ങുന്ന ആൾ സുഖം പ്രാപിക്കും എന്നൊരു വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നു.

സുഖംപ്രാപിക്കുമെന്നുള്ള ആശയിൽ അത്യാർത്തിയോടെ കാത്തുകിടന്ന അനേകം നിസ്സഹായരായ രോഗികളെയും അവരെ ശുശ്രൂഷിച്ചിരുന്ന ബന്ധുമിത്രാദികളുടെ കൂട്ടത്തെയും അതിനിടയിൽ കർത്താവിന്റെ ആഗമനത്തെയും നമ്മുടെ ഭാവനയിൽ കാണുവാൻ പ്രയാസമില്ല. ഏറ്റവും നികൃഷ്ടനും ഉണയറ്റവനുമായ ആ രോഗിയെ സമീപിച്ചുകൊണ്ടു കർത്താവു ചോദിച്ചു: "നിനക്കു സുഖമാകുവാൻ മനസ്സുണ്ടോ?" "മനസ്സുണ്ടു്" എന്നു് ഉടനടി അയാൾ ഉത്തരം പറയും എന്നു നമുക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതാണു്. എന്നാൽ അങ്ങനെയല്ല സംഭവിച്ചതു്. ഈ വേദഭാഗം മനസ്സിരുത്തി വായിച്ചുനോക്കിയാൽ അയാൾക്കു സുഖമാകണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹമില്ലായിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. അയാൾ കർത്താവിന്റെ ചോദ്യത്തിനു നേരിട്ടുത്തരം പറയുന്നില്ല. അയാളുടെ ആശാസങ്കേതമായിരുന്ന കുളത്തെക്കുറിച്ചും മററുമായിരുന്നു അയാൾക്കു പറയാനുണ്ടായിരുന്നതു്. അയാൾക്കു നടക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. മുപ്പത്തെട്ടു വർഷക്കാലമായി ആ മനുഷ്യൻ ബെഥെസ്ദാകുളത്തിന്റെ പരിസരങ്ങളിൽ ചുററിപ്പററി കഴിച്ചുകൂട്ടുകയായിരുന്നു. അവിടുത്തെ ജീവിതംകൊണ്ടു് അയാൾ ഏതാണ്ടു് തൃപ്തിയടഞ്ഞിരുന്നു. അയാളുടെ രോഗം അധികവും സ്വയസങ്കല്പിതവും സ്വയംകൃതവുമായിരുന്നിരിക്കണം. സുഖംപ്രാപിക്കുമെന്നുള്ള ആശയും സുഖംപ്രാപിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹവും മിക്കവാറും നശിച്ചിരുന്നു. അയാളുടെ മനസ്സും ഹൃദയവും തഴമ്പിച്ചുപോയിരുന്നു. മനസ്സിന്റെ ചൈതന്യം നശിച്ചതിനാൽ രോഗാവസ്ഥയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന ആളുകൾ ഇന്നും നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഇല്ലയോ? ആ മനുഷ്യനെ അയാളുടെ സുഷുപ്താവസ്ഥയിൽ നിന്നും തട്ടിയുണർത്തേണ്ടതായിരുന്നു ആവശ്യം. അതു മനസ്സിലാക്കിയ കർത്താവു് "എഴുന്നേററു നിന്റെ കിടക്കയെടുത്തുകൊണ്ടു നടക്കുക" എന്നയാളോടു പറഞ്ഞു. അധികാരം തുളുമ്പിയ ആ ജീവവചനങ്ങൾ അയാളെ തട്ടിയുണർത്തി. അയാൾ അനുസരിച്ചു.

നാം നമ്മുടെ ജീവിതം പരിശോധിച്ചുനോക്കിയാൽ നമ്മുടെ പാപജീവിതത്തിൽ നാം തഴമ്പിച്ചുപോയിട്ടില്ലയോ എന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ നിഷ്പ്രയാസം കഴിയും. നമ്മുടെ പാപങ്ങളിൽ നാം പലപ്പോഴും തൃപ്തിയടയുന്നില്ലയോ? നമ്മുടെ സമുദായത്തിന്റെയോ സഭയുടെയോ കുഴപ്പങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ചിന്താഗതി എന്താണു്? കുഴപ്പങ്ങൾകൊണ്ടു നമുക്കുണ്ടാകുന്ന അനിഷ്ടഫലങ്ങളെ മാററിയിട്ടു് നമുക്കു സുഖമായി കഴിയണമെന്നുള്ളതിലപ്പുറമായി കുഴപ്പങ്ങളുടെ മൂലകാരണങ്ങളെ ഉന്മൂലനംചെയ്യണമെന്നും നാമും നമ്മുടെ സമുദായവും സഭയും ശുദ്ധീകരണം പ്രാപിക്കണമെന്നുമുള്ള ആഗ്രഹം നമുക്കുണ്ടോ? ദുർഘടപ്രശ്നങ്ങൾ ഒന്നും ആവിർഭവിച്ചില്ലെങ്കിൽ ദൈവഹിതം നടത്തണമെന്നുള്ള ചിന്തതന്നെ പലപ്പോഴും നമ്മിൽ ഇല്ലാതെ പോകുന്നില്ലയോ? അലസതയിൽ കഴിച്ചു [illegible] ഉണർന്നു പ്രവർത്തിക്കണ [illegible] ഹംപോലും ഇല്ലാതെപോ [illegible] സുഖംപ്രാപിക്കണമെന്നുള്ള [illegible] നമുക്കുണ്ടോ? പുണ്യവാന്മാരുടെ ജീവിതം പരിശോധിച്ചുനോക്കിയാൽ നാം പ്രധാനമായി കാണുന്ന ഒരു കാര്യം പാപരോഗത്തിൽ നിന്നു സുഖം പ്രാപിക്കണമെന്നുള്ള നിരന്തരമായ ആഗ്രഹവും അവരുടെ പൂർണ്ണശക്തിയും ഉപയോഗിച്ചു ദൈവഹിതം നടത്തണമെന്നുള്ള നിഷ്ഠയുമാണു്.

രോഗിയായ ആ മനുഷ്യൻ യേശു ആരാണെന്നറിഞ്ഞിരുന്നില്ല എന്നുള്ളതു് യേശുവിന്റെ സ്വാധീനശക്തിയ്ക്കുള്ള ഒരു തെളിവാണു്. ദേവാലയത്തിൽവച്ചു് "നിന്നെ ആരാണു് സുഖപ്പെടുത്തിയതു ?" എന്നു പരീശന്മാർ ചോദിച്ചപ്പോൾ അയാൾക്കു് ഉത്തരം പറയുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. "എഴുന്നേററു കിടക്കയെടുത്തു നടക്കുക" എന്ന വാക്കുകളുടെ അധികാരശക്തിയും അപതൽക്ഷണം ഉളവാക്കിയ വിശ്വാസവും ആണു് ആ മനുഷ്യനെ കേവലം അപരിചിതനായ ഒരാളിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ട അസാധാരണമായ ഈ ആജ്ഞയെ അനുസരിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചതു. നമുക്കും കർത്താവിൽ പൂർണ്ണമായ വിശ്വാസം ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്റെ ആജ്ഞപ്രകാരം അസാദ്ധ്യമെന്നു നാം വിചാരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുവാനുള്ള ശക്തി ലഭിക്കുന്നതാണു്. അനുസരിക്കുന്ന മാത്രയിൽ ശക്തി നമ്മിലേക്കു വരുന്നതായി നമുക്കു് അനുഭവപ്പെടും. പിന്നീടു് കർത്താവു് ആ മനുഷ്യനെ ദേവാലയത്തിൽ വച്ചു കണ്ടപ്പോൾ "ഇനി പാപം ചെയ്യരുതു" എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. കർത്താവു നമ്മോരോരുത്തരോടും പറയുന്നതു് ഇതുതന്നെയാണു്: നിന്റെ പഴയ ജീവിതത്തിലേക്കു തിരിച്ചുപോകരുതു്. സുഖപ്രാപ്തിക്കു മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ ആവശ്യമാണു്. സുഖം പ്രാപിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം; കർത്താവിലുള്ള വിശ്വാസം; അനുസരണം ഈ മൂന്നു വ്യവസ്ഥകൾ നിറവേററുന്നതിനാൽ നമുക്കു് ആത്മീയമായ ആരോഗ്യം, ദൈവം പ്രദാനം ചെയ്യട്ടെ.

പ്രയോജനപ്രദമായ ആരോഗ്യക്കുറിപ്പുകൾ

റൊട്ടിയും പാലും

റൊട്ടിയും പാലും ശരീരത്തിനു വേണ്ട എല്ലാഭക്ഷണാംശങ്ങളുമുള്ള ഭക്ഷണമാണെന്നു ചിക്കാഗോ സർവ്വകലാശാലയിലെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഗവേഷണത്തിൽ തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മൂന്നുകുട്ടിക

വിശ്വദീപം

കർമ്മകാണ്ഡം

(പുത്തൻകാവു മാത്തൻതരകൻ)

ഗിരിഗീത

(കേക)

സേവ്യഭാവം വെടിഞ്ഞു സേവകഭാവംപൂണ്ടു
ഭൂവിലാവസിച്ചോരോ കർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കെ,
ശിഷ്യസാനുഗനായി ശ്രീയേശുവൊരുത്തുംഗ
ശൈലത്തിൻ പീഠത്തിങ്കലെത്തിനാനൊരന്തിയിൽ.
നിശ്ശബ്ദസൗന്ദര്യത്തിൽ, നിർമ്മലപ്രശാന്തിയിൽ
പേശലപ്രഭവീശും താരപ്പന്തലിൻതാഴെ
വിഷാദമെല്ലാം താനേവഹിപ്പാൻ സന്നദ്ധനായ്
തുഷാരസമാർദ്രമാം തൃണത്തിൽ മുട്ടുകുത്തി
സാദരമൂർദ്ധ്വനീലനേത്രനായ് മഹാഗുരു
താതനോടോരോ കാര്യമർത്ഥിച്ചു നിശനീക്കി.
പാദാബ്ജനീരാജനം ചെയ്യുവാനിനകര-
പാളികളദ്ദേഹത്തിൻ പ്രാന്തത്തിലണയവേ
കണ്ണുകളാകാംക്ഷയാൽ നിറച്ചു മേദാക്കൾക്കാൻ
കർണ്ണങ്ങൾ വാട്ടംപിടിച്ചുൽബുദ്ധഹൃദയരായ്
വന്നങ്ങുകൂടി മർത്ത്യലക്ഷങ്ങളാദിവ്യമാം
കുന്നിന്റെ ചരിവിലും സാനുപ്രദേശത്തിലും
തന്നിലാജനത്തിന്റെ വിശ്വാസം കാൺകമൂല-
മുന്നതനിഗമാന്തവേദിപാടിനാനേവം.
ദാരിദ്ര്യം സദാത്മനി വഹിപ്പോർ നൂനം ഭാഗ്യ-
ധാരികൾ സ്വർഗ്ഗരാജ്യമവർക്കുലഭിച്ചീടും.
സത്യത്തിലപൂർണ്ണന്മാർ, ധർമ്മത്തിലപൂർണ്ണന്മാർ
നീതിയിലപൂർണ്ണന്മാർ തങ്ങളെന്നുള്ളിലോർത്തു
പ്രത്യഹം വിനീതരായ് നാളുകളവർപോക്കും,
സാത്വികപദവിക്കായ് പ്രാർത്ഥനയനുഷ്ഠിക്കും.
സൗമ്യതകലർന്നവരത്യന്തം ഭാഗ്യവാന്മാർ
ഭൂമിതന്നവകാശം ലഭിക്കുമവർക്കെന്നും.
ക്രൂരശീലരായ്ത്തീരും രാജ്യാവകാശത്തിന്നായ്
ഘോരമാംസമരത്തിലേർപ്പെടും ജനംനൂനം.
സ്വന്തമാത്മാവോടെന്നും നൂതനഭൂമിക്കായി
സംഗ്രാമം നടത്തുന്നോർ ശാന്തരായ്ബ്ഭവിക്കുന്നു;
ദുഷ്ടർതൻ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ നൈഷ്ഠ്യംകൈക്കൊള്ളാ
ദുഷ്ടതശമിപ്പിക്കാനക്രമം കാണിക്കാതെ (തെ
പ്രാതികൂല്യങ്ങൾകണ്ടാൽ കോപാഗ്നികത്തിക്കാതെ
പാതയിലരാതികൾ നിൽക്കുകിലുളകാതെ
ദുഷ്കർമ്മം സുശാന്തതകൊണ്ടുമാർജ്ജനംചെയ്തു-
മക്രമരാഹിത്യത്താലക്രമമടക്കിയും
സഹനശക്തിമൂലമീർഷ്യയെ വിജയിച്ചും
സതതം വസിക്കുന്ന സൗമ്യതവഹിക്കുമോർ.
സമസ്തസൃഷ്ടികളന്ധകാരത്തിലുഴൽവതും
സമസൃഷ്ടികളേറ്റം ക്ലേശിച്ചുകഴിപ്പതും
കണ്ടുകണ്ടകം നൊന്തുകേഴുവോർ ഭാഗ്യവാന്മാ-
രവർക്കു നശ്വരമാശ്വാസമകക്കാമ്പിൽ
നീതിക്കായ് പൈദാഹങ്ങളുള്ളോർ ഭാഗ്യവാന്മാർ
സംതൃപ്തിസദാകാലമവർക്കു വളർന്നീടും.
നീതിയും നിയമവുമുണ്ടുലോകത്തിൽ മർത്ത്യ
നിർമ്മിതമവയൊന്നും സ്വർഗ്ഗീയമല്ലെന്നോർക്ക,
ശത്രുമിത്രാദിഭേദമേശാതെ സ്നേഹിക്കേണം.
സർവമാനുഷ്യരെയുമെന്നുള്ള നീതിക്കായി
വിശന്നും ദാഹംപൂണ്ടും വാഴുവോർക്കുവിണ്ണിൽപ്പാരം
വിശിഷ്ടതരമായ സംതൃപ്തിയുളവാകും.
കാരുണ്യമെഴുന്നവർ സൗഭാഗ്യസമ്പൂർണ്ണന്മാർ
കാരുണ്യം ലഭിച്ചീടുമവർക്കുസദാകാലം.
മാനസവിശുദ്ധിയെക്കൈക്കൊള്ളുവോർ ഭാഗ്യവാന്മാ-
രാനന്ദസ്വരൂപനാം ദൈവത്തെയവർകാണും
തിന്മയുള്ളേടത്തെല്ലാം നന്മകൾ വിതറിയും
നന്മയുള്ളേടത്തുകൂടുതൽ വർദ്ധിപ്പിച്ചും
സംഗ്രാമപ്പെരുമ്പറയെങ്ങുമേ മുഴക്കാതെ
സംഗ്രാമനിരതരായ് മർത്ത്യരെത്തീർത്തിടാതെ
സമ്പത്തുസംഭരിക്കാൻ പ്രേരണനൽകിടുന്ന
സ്വാർത്ഥതയെന്നമദ്യം ദൂരവേ സംത്യജിച്ചും
സന്തതം സമാധാനമുണ്ടാക്കും നരർഭാഗ്യ-
സമ്പന്നരവർ ദൈവപുത്രരെന്നെണ്ണപ്പെടും.
സ്വന്തനന്മകൾമൂലം പീഡിതരാകുന്നവർ
സൗഭാഗ്യവാന്മാർ സ്വർഗ്ഗമവർക്കുസ്വന്തംതന്നെ.
വല്ലാതെ ഞാൻനിമിത്തം നിങ്ങളേപ്പഴിക്കയും
വല്ലാത്തൊരുപദ്രവം നിങ്ങളിലണക്കയും
പൊയ്യായിപ്പലതിന്മ നിങ്ങളിലർപ്പിക്കയും
ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങളേറ്റം സൗഭാഗ്യസമ്പന്നന്മാർ.
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള പാരിതോഷികംശ്രേഷ്ഠ-
മാകയാൽ നിങ്ങളേറ്റം സന്തോഷിച്ചുല്ലസിപ്പിൻ.

(തുടരും)

എലികളെ എടുത്തു ഒരു കൂട്ടത്തിനു റൊട്ടിയും വെള്ളവും, ഒരു കൂട്ടത്തിനു പാലും, ഒരു കൂട്ടത്തിനു റൊട്ടിയും പാലും കൊടുത്തുനോക്കി. റൊട്ടിയും വെള്ളവും കൊടുത്ത എലികൾ ചെറുതായി. പാലുമാത്രം കൊടുത്തവ വിളറി. റൊട്ടിയും പാലും കൊടുത്തവ മറ്റവയെക്കാൾ ഇരട്ടി വലുതായി. അവയ്ക്കു ദേഹത്തിനും മനസ്സിനും ശക്തിയും കൂടുതലായിരുന്നു. റൊട്ടിയിലും പാലിലും ജീവിതത്തിന് ആവശ്യമായ 10 അമീനൊ അഡിസ്സ്കൾ ഉണ്ടത്രെ. ചില രാജ്യങ്ങളിൽ അരി, ഗോതമ്പ് മുതലായ ധാന്യങ്ങൾ പ്രധാന ഭക്ഷണമാണ്. അതിൽനിന്ന് ആവശ്യമായ പ്രോട്ടീൻ കിട്ടുമൊ എന്ന ചോദ്യത്തിനു അമേരിക്കൻ മെഡിക്കൽ അസോസിയേഷൻ പറയുന്നതു ശരീരത്തിനു ആവശ്യമായ പ്രോട്ടീനിൻ 1/2 – 2/3 ഭാഗം സസ്യഭക്ഷണത്തിൽ നിന്നും ബാക്കി പാലിൽ നിന്നും കിട്ടുമെന്നാണ്.

വാഴപ്പഴം

ലണ്ടൻ

കുട്ടികൾക്കു കുടൽസംബന്ധമായസുഖക്കേടുണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ ഗർഭിണികൾ വാഴപ്പഴം ഉപയോഗിക്കുന്നതു ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായിരിക്കുമെന്ന് ഇവിടത്തെ ഒരു വിദഗ്ദ്ധഡോക്ടർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രസവാനന്തരം വാഴപ്പഴം ഭക്ഷിച്ചിട്ടു മാതാക്കൾ മുലകൊടുക്കുന്നതും ദഹനത്തിനനുസരിച്ചു കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു വാഴപ്പഴം നൽകുന്നതും നന്നെന്നാണ് അദ്ദേഹം സമർത്ഥിക്കുന്നതു. 3 വയസ്സുള്ള ഒരു കുട്ടിയെ 32 പവന്റെ വാഴപ്പഴംകൊണ്ടു 4 വർഷക്കാലം ചികിത്സിച്ചു പ്രസ്തുത സുഖക്കേടു ശമിപ്പിച്ചതായും പറയപ്പെടുന്നു.

വേദവായനക്കുറിപ്പുകൾ

തിങ്കൾ. മർക്കോസ്. 7. 1—13.

ശിഷ്യന്മാരുടെ പര്യടനവും അഞ്ചപ്പംകൊണ്ട് അയ്യായിരംപേരെ പോഷിപ്പിച്ച സംഭവവുംമൂലംകർത്താവിന്റെ പ്രവർത്തനമണ്ഡലം വികസിച്ചത് തലസ്ഥാനമായ യറുശലേമിലെ പരീശന്മാരുടെയും ശാസ്ത്രിമാരുടെയും ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു. ഏതാണ്ട വിമർശനബുദ്ധിയോടുകൂടി സമീപിച്ച അവർക്ക് മാമൂൽ ആചരണത്തിൽ ശിഷ്യന്മാർപ്രദർശിപ്പിച്ച അനാസ്ഥ തീരെ അസഹ്യമായി തോന്നി. കർത്താവ് അവർക്ക് നൽകുന്ന മറുപടിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ നിയമങ്ങളെ അവഗണിച്ചിട്ട് മാമൂലുകൾക്കും പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കും പ്രാധാന്യം നൽകുന്നതിനെയാണ് വിമർശിച്ചിരിക്കുന്നത്. സഭയുടെ നിയമങ്ങൾ എത്രതന്നെ വിലമതിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ പാലിക്കുന്നതിനു സഹായകമാകേണ്ടവ മാത്രമാകുന്നു. അവ രണ്ടും തമ്മിൽ തെററി മനസ്സിലാക്കുവാനിടയാകരുത്. മാതാപിതാക്കന്മാരോടുള്ള കർത്തവ്യം അവഗണിച്ചിട്ടുപോലും സഭയ്ക്കു ദാനം ചെയ്യുന്നതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന രീതിയാണ് കർത്താവ് എടുത്തു പറഞ്ഞ് വിമർശിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ അനുഷ്ഠാനങ്ങളും ജീവിത നിയമങ്ങളുമെല്ലാം എത്രമാത്രം ദൈവേഷ്ടവുമായി പൊരുത്തപ്പെട്ടുപോകുന്നു എന്നു നാം ശ്രദ്ധാപൂർവം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.

ചൊവ്വാ. മർക്കോസ്. 7. 14-23

ജീവിതവിശുദ്ധിയെപ്പററി യഹൂദന്മാർക്കും കർത്താവിനുമുണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായഗതി എത്ര വിഭിന്നമാണെന്ന് ഇവിടെ കർത്താവ് വിശദീകരിക്കുന്നു. "എല്ലാവരും കേട്ടുകൊൾവിൻ" എന്നുള്ള ആഹ്വാനത്തോടുകൂടിയാണ് കർത്താവ് വിശദീകരണത്തിനാരംഭിക്കുന്നതുതന്നെ. കർത്താവിന്റെ നൂതനമായ ഈ ചിന്താഗതി ക്രൈസ്തവസഭയിൽതന്നെ വിപ്ലവപരമായ പരിവർത്തനങ്ങൾക്കു നിദാനമായി. അശുദ്ധിയും വിശുദ്ധിയുമെല്ലാം അശുദ്ധമായ സാധനങ്ങളോടോ ജനങ്ങളോടോ ഉള്ള സമ്പർക്കം കൊണ്ടുണ്ടാകണമെന്നില്ല. അശുദ്ധി ഓരോരുത്തന്റെ മനോഭാവത്തെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെ ചേർത്തിരിക്കുന്ന പാപങ്ങളുടെ പട്ടിക ക്രമീകൃതമായ ഒരു ലിസ്റ്റായി പരിഗണിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഏതായാലും ബാഹ്യമായ അനുഷ്ഠാനങ്ങളേയോ ലക്ഷ്യങ്ങളേയോ മാത്രം അസ്പദമാക്കി ഒരുവന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ മാററു നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനെ കർത്താവ് ഇവിടെ ശരിയായി വിമർശിക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ ചിന്തയും ഭാവനയും നിയന്ത്രിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പററി കർത്താവ് ഊന്നിപ്പറയുന്നത് നമ്മുടെ ഗാഢമായ ചിന്തയ്ക്കു വിധേയമായിട്ടുണ്ടോ?

ബുധൻ. മർക്കോസ് 7. 24—30.

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു നൂതനഘട്ടത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനമാണു നാമിവിടെ കാണുന്നത്. യഹൂദന്മാരുടെ ദേശം വിട്ട് പുറജാതികളുടെ അധിവാസകേന്ദ്രങ്ങൾ ആദ്യമായി അവിടുന്നു സന്ദർശിക്കുകയാണ്. ഹെരോദാവിന്റെ ശത്രുത, യഹൂദസഭയുമായുള്ള സംഘട്ടനം ഇവ രണ്ടുമാണു ഇതിനു ഹേതുക്കൾ. ഹെരോദാവിന്റെ രാജ്യത്തിനു വെളിക്കുള്ള ഈ സഞ്ചാരം പക്ഷെ പല മാസങ്ങൾ ദീർഘിച്ചുകാണുവാനിടയുണ്ട്. തന്റെ ഈ അജ്ഞാതവാസം ആരും അറിയരുതെന്ന് കർത്താവു ആഗ്രഹിച്ച വസ്തുത മർക്കോസു മാത്രമേ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുള്ളു. തന്റെ ദൗത്യ് പ്രഥമമായി യഹൂദന്മാരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് കർത്താവ് കരുതിയിരുന്നു എങ്കിലും കർതൃദൃഷ്ടിയിൽ സ്നേഹം ഹേമിക്കുന്നിടത്ത് ലംഘിക്കാവുന്ന നിയമം മാത്രമായിരുന്നു അത്. കുട്ടികൾ തിന്നു തൃപ്തരാകുന്നതുവരെ അപ്പനുറുക്കുകൾ പോലും തിന്നാതെ ചെറുനായ്ക്കൾ കാത്തുനിൽക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്ന മറുപടിയിൽ സന്തുഷ്ടനായ കർത്താവ് പിന്നെ അവളെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുന്നില്ല. സഭയുടെ ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ ഭവനം ക്രമപ്പെടുത്തിയിട്ടാട്ടെ പുറമേ മിഷ്യൻപ്രവർത്തനം നടത്തുവാൻ എന്നഭിപ്രായപ്പെടുന്നവരുണ്ട്. എന്നാൽ സ്നേഹം കവിഞ്ഞൊഴുകേണ്ടതാവശ്യമാണെന്ന വസ്തുത അവർ വിസ്മരിച്ചുകളയുന്നു.

വ്യാഴം. മർക്കോസ്. 7. 31—37.

വി. മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ മാത്രം കാണുന്ന ഒരു സംഭവമാണിത്. "ആരും അറിയരുത്" എന്നുള്ള ആഗ്രഹം ഇവിടെ കർത്താവിനെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നതായി കാണുന്നു. വിശ്വാസം ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതിനും അങ്ങനെ സൗഖ്യം സാധിതമാകുന്നതിനുമായി കൗദാശികമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചതും അർത്ഥവത്തായിരിക്കുന്നു. ജന്മനാ ചെകിടനായിരുന്ന ആ മനുഷ്യൻ വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടാണ് വല്ലതും സംസാരിച്ചത്. പ്രാർത്ഥനയും വേദപുസ്തകവായനയും മൂലം ദൈവത്തിനു ചെവികൊടുക്കുകയും അങ്ങനെ അവനെ അനുസരിക്കുകയും ... ക്കല്ലാതെ ദൈവത്തെപ്പാ... രോട് സാക്ഷിപ്പാൻ കഴിയു... ന്ന് ആ ദേശത്തുവച്ച് കർത്താവ് ചെയ്ത സൗഖ്യദാനകൃത്യത്തിൽ (5-17) അവൻ അവിടെനിന്നും പോകണമെന്നപേക്ഷിച്ച ദേശക്കാരായിരുന്നു അവർ. എങ്കിലും ഇന്ന് അവർ അവനെ പ്രസിദ്ധമാക്കുവാനും ദൈവത്തിന്റെ കരുണയാൽ വിസ്മയിപ്പാനുമിടയായി. "പാപം പെരുകിയേടത്തു കൃപ അത്യന്തം വർദ്ധിച്ചു". എന്ന് പൗലൂസ ശ്ലീഹാ എഴുതിയതു ഇവിടെ സഫലമായിതന്നെ കാണുന്നു.

വെള്ളി. മർക്കോസ്. 8. 1—10.

ഏഴപ്പംകൊണ്ട് നാലായിരം പേരെ പോഷിപ്പിച്ച ഈ സംഭവം 6. 34-44 ൽ നാം വായിക്കുന്ന സംഭവത്തെപ്പററി ഗ്രന്ഥകാരനു് ഏതോ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ലഭിച്ച വിശകലന റിപ്പോർട്ടു മാത്രമാണ് എന്നഭിപ്രായപ്പെടുന്ന പണ്ഡിതന്മാരുണ്ട്. എന്നാൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ഇവ രണ്ടും വ്യത്യസ്ത സംഭവങ്ങളായി കരുതിയിരുന്നു എന്ന് 19. 20 ഈ വാക്യങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. കർത്താവിനു അവരോട് അലിവു തോന്നി. അതാണ് കർത്താവിനെ ഈ പ്രവൃത്തിക്ക് പ്രേരിപ്പിച്ചത്. വിശന്നിരിക്കുന്ന ലോകത്തിനു കർത്താവ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുനരുദ്ധാരണപരമായ മിഷ്യന്റെ ഒരുപമ, തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യരിൽക്കൂടെ തന്റെ ജീവൻ ലോകത്തിനു നൽകണമെന്ന ഉദ്ദേശം ഇവയെ പ്രസ്പഷ്ടമാക്കുന്ന ഒരു സംഭവമായി ഇതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നുണ്ട്. ദൈവം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചതുകൊണ്ട് തന്റെ പുത്രനെതന്നെ ലോകത്തിനു നൽകി. വിശന്നിരിക്കുന്ന ലോകത്തെ കർത്താവ് ഇന്നും സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ തന്റെ ജീവൻ ലോകത്തിനു നൽകുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം നാം മാത്രമാകുന്നു.

ശനി. മർക്കോസ്. 8. 11—26

ഈ ഭാഗത്തു മൂന്നുവിധത്തിലുള്ള അന്ധത, അവയോരോന്നും കർത്താവ് നേരിടുന്ന വിധം ഇവ പ്രതിപാദിച്ചുകാണുന്നു. പരീശന്മാരുടെ അന്ധതയ്ക്ക് കർത്താവിനു് ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വമേറിയ കൈ അവരുടെയിടയിൽ പ്രവർത്തിച്ചിട്ട് അതു ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ അതിൽപരമായ എന്തടയാളമാണു അവർക്കു നൽകുക. അവരുടെ അന്ധതയെപ്പററി കർത്താവു ഖേദിക്കുന്നതു സൂക്ഷിക്കുക. (12) ശിഷ്യന്മാരുടെ കഥ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. അവർ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞതു വിസ്മരിച്ചു

(ശേഷം 11-ാം പേജിൽ)

[illegible]ജിൽനിന്നു തുടർച്ച)

[illegible]ത്രമേ ഉള്ളുവെന്നും വലിയ [illegible](റീശൊറാബോ)എന്ന സ്ഥാനം [illegible] പാത്രിയർക്കീസന്മാരെയും സംബന്ധിക്കുന്നതാണെന്നും വാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതേ വ്യാഖ്യാനം തന്നെയാണ് കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു് തിരുമനസ്സിലെ പ്രസംഗഭാഗം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടു്. മേലുദ്ധരിച്ച 'ഹൂദായാ കാനോനിലെ' ഭാഗത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു് ശേഷം പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെമേൽ അധികാരമുണ്ടെന്നു് വാദിക്കുന്നതു് മൌഢ്യമാണെന്നും ഭോഷത്വമാണെന്നും തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു ഡിന്നറിൽ ഒന്നാംസ്ഥാനത്തു് ഇരിക്കുന്നയാളിനു് അവകാശപ്പെടാവുന്നതിൽ കൂടുതൽ സ്ഥാനമൊന്നും ശേഷം പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെമേൽ മാർപ്പാപ്പായിക്കു് ഇല്ലെന്നാണു് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് സമർത്ഥിക്കുന്നതു്.

എന്നാൽ യാക്കോബായക്കാരും ഗ്രീക്കു് ഉൾപ്പെടെ അർമ്മേനിയൻ മുതലായ പൌരസ്ത്യസഭകളും ഒന്നുപോലെ സ്വീകരിക്കുന്ന നിഖ്യാസൂന്നഹദോസിന്റെ 24 അറബികാനോനാകളിൽ പലതും റോമ്മാപാത്രിയർക്കീസിനു് മററു പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെമേലുള്ള അധികാരത്തെ സ്പഷ്ടമായി സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടു് എന്നുള്ള വസ്തുത തിരുമനസ്സിലെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു് വിഷയീഭവിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. നിഖ്യാസൂന്നഹദോസിന്റെ അറബി കാനോനാകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ എട്ടാമത്തെ കാനോനാ ഇങ്ങനെയാണു്. "ഒരു പാത്രിയർക്കീസിനു തന്റെ അധികാരത്തിനു കീഴുള്ളവരുടെ മേൽ ന്യായപ്രകാരം ഇഷ്ടമുള്ളതെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കാൻ അധികാരമുള്ളതുപോലെ എല്ലാ പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെമേലും റോമ്മാപാത്രിയർക്കീസിനു അധികാരമുണ്ടു്. ഭാഗ്യവാനായ പത്രോസിനു പൊതുവിൽ എന്ന പോലെതന്നെ" പ്രസ്തുത സൂന്നഹദോസിന്റെ 44—ാം കാനോനായിൽ വീണ്ടും ഇതേപ്പററി ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. "പത്രോസിനു സകല ക്രിസ്തീയമേലധികാരികളുടെമേലും അവരുടെ സൂന്നഹദോസുകളുടെമേലും അധികാരമുള്ളതുപോലെയും ഒരു പാത്രിയർക്കീസിനു തന്റെ കീഴിലുള്ളവരുടെമേൽ അധികാരമുള്ളതുപോലെയും റോമ്മാ മേൽപ്പട്ടക്കാരനു എല്ലാ പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെമേലും അധികാരമുണ്ടു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഗണത്തിന്മേലും അതിൽപെട്ട സകല പള്ളികളിന്മേലും സകല ജനങ്ങളിന്മേലും അയാൾ മിശിഹായുടെ വികാരി ആയിരിക്കുന്നു."

നിഖ്യാ സൂന്നഹദോസിന്റേതെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്ന മേൽ വിവരിച്ച രണ്ടു കാനോനാകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ 'ഹൂദായകാനോനിൽ' റോമ്മാ മാർപ്പാപ്പായെപ്പററി റീശ് പാത്രിയർക്കീസ് എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് മററു പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെ മേൽ അധികാരമുള്ള പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന അർത്ഥത്തിലാണെന്നും കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നിർവ്വചിക്കുന്നതുപോലെ 'സമന്മാരിൽ മുമ്പൻ' എന്ന അർത്ഥത്തിലല്ലെന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടു്. ഹൂദായ കാനോനിൽ മാർപ്പാപ്പായെ റീശ് പാത്രിയർക്കീസ് എന്നു മാത്രമല്ല, റേശൊറാബോ വലിയ തലവൻ (ശ്രേഷ്ഠാധികാരി) ആയ പാത്രിയർക്കീസ് എന്നാണു വിളിക്കുന്നതു്. മേൽ വിവരിച്ച രേഖകളിൽനിന്നും മാർപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാരവാദം മൌഢ്യമാണെന്നോ ഭോഷത്വമാണെന്നോ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു ഒട്ടുംതന്നെ ബുദ്ധിപൂർവ്വകമല്ലെന്നു തെളിയുന്നുണ്ടല്ലോ.

മാർപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാരം യാക്കോബായാക്കാരുടെ മുഖ്യമായ പ്രമാണഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ (ഹൂദായകാനോനിൽ നിഖ്യാ സൂന്നഹദോസിന്റെ അറബികാനോൻ ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ) സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമനസ്സിലെ കോട്ടയം പ്രസംഗം സത്യത്തെ ഗോപനംചെയ്യാനുള്ള ഒരു വ്യഥാ ശ്രമമായിട്ടുകൂടെയും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാവുന്നതാണു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയാകുന്ന മഹാസൌധം പണികഴിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു മാർപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാരമാകുന്ന അടിസ്ഥാനത്തിന്മേലാണെന്നു ചരിത്രാന്വേഷകന്മാരായ പണ്ഡിതന്മാർ ഏവർക്കും നിഷ്പ്രയാസേന ഗ്രഹിക്കത്തക്ക അസംഖ്യം രേഖകൾ സുലഭങ്ങളാണു്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭ ഏകവും അവിഭാജ്യവുമാണു്. സഭയിലെ ഏതെങ്കിലും പാത്രിയർക്കീസോ മെത്രാനോ സാർവ്വത്രിക സഭയുടെ ഐക്യത്തിൽനിന്നു വേർപെട്ടു സ്വതന്ത്രസഭകൾ സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു് വേദപുസ്തകത്തിനും ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യത്തിനും വിരുദ്ധമാണെന്നു നാം മനസ്സിലാക്കണം. ക്രിസ്തുനാഥൻ നിരവധി സഭകൾ സ്ഥാപിക്കാതെ ലോകം മുഴുവനും വേണ്ടി പത്രോസിന്റെ അധികാരത്തിൻകീഴിൽ ഒരു സഭ മാത്രമേ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളു. അനേകം വിഭിന്ന സഭകളുടെ കാഴ്ചം ക്രിസ്തുവിന്റെ ആശയത്തിനും നിർദ്ദേശത്തിനും വിരുദ്ധമാണെന്നു വേദപുസ്തകത്തെപ്പററി സാമാന്യജ്ഞാനമുള്ളവർക്കുപോലും ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയും. പത്രോസിന്റെ അധികാരത്തോടു [illegible]ത്തുകൊണ്ടു സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്ന സ്വതന്ത്രസഭകൾ ക്രിസ്തീയസഭകൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെടാവുന്നതെങ്കിലും അവ വാസ്തവത്തിൽ ക്രിസ്തീയസഭകൾ ആയിരിക്കുകയില്ല എന്നതു നിശ്ചയം തന്നെ. സഭാനാഥനായ ക്രിസ്തുവിനോടു ഇങ്ങനെ നൂതനമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്ന സഭകൾക്കു യാതൊരു ബന്ധവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. സത്യസഭയുടെ ഐക്യത്തിൽനിന്നും വിട്ടുമാറി മനുഷ്യരാൽ സ്വേച്ഛാനുസരണം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്ന സഭകൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ 'ഇടത്തുട്ടുകളും' ശീശ്മകളും മാത്രമെ ആയിരിക്കുകയുള്ളുവെന്നും തത്തൽ സഭകൾ ജനങ്ങളുടെ ആത്മരക്ഷയ്ക്കു് പ്രയോജകീഭവിക്കുകയില്ലെന്നും ഈ നവീന സഭാംഗങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണു്. യാക്കോബായ സഹോദരങ്ങൾ അവരുടെ പ്രമാണഗ്രന്ഥങ്ങളെത്തന്നെ ശരിയായി പഠിക്കയും അവയിൽനിന്നു സത്യം ഗ്രഹിക്കയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ യാക്കോബായ സഭയിലെ കുഴപ്പങ്ങൾക്കെല്ലാം പര്യവസാനം ഉണ്ടാകയും അവരുടെ ഇടയിൽ സമാധാനം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നുവെന്നതിനു സംശയമില്ലതന്നെ.

സണ്ടേസ്കൂൾ വാർഷികം

മെഴുവേലി ഓർത്തഡോക്സ് സിറിയൻ സണ്ടേസ്കൂളിന്റെയും ബാലസമാജത്തിന്റെയും ഏകോപിച്ചുള്ള വാർഷിക സമ്മേളനം 126 ഇടവം 27-ാംനു ഞായറാഴ്ച 10 മണിക്ക് പ്രസ്തുത പള്ളിയിൽവച്ചു് റെ. ഡീക്കൻ പി. ജി. ജോർജ്ജ് ബി. എസ്സ്‌സി. ബി. ററി.യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂട്ടകയുണ്ടായി. തദവസരത്തിൽ ഡീക്കൻ പി. എസ്സ്. സമുവേൽ ബി. എസ്സ്‌സി. മി. വി. ജെ. ചെറിയാൻ എന്നിവർ ശ്രദ്ധേയങ്ങളായ ഓരോ പ്രസംഗം ചെയ്തു. കുട്ടികൾക്കുള്ള സമ്മാനദാനം, ഉപസംഹാരം എന്നിവയ്ക്കുശേഷം 1 മണിയോടുകൂടി മീററിംഗ് പര്യവസാനിച്ചു. സണ്ടേസ്കൂളിന്റെ അഭിമുഖ്യത്തിൽ കുട്ടികൾക്കായി നടത്തപ്പെട്ട കായിക മത്സരം, പ്രസംഗമത്സരം, വാക്യമത്സരം എന്നിവയിൽ വിജയികളായവർക്കു സമ്മാനങ്ങൾ നൽകുകയുണ്ടായി എന്നുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമത്രെ. ഇടയ്ക്കിടെ ബാലികമാരുടെ ഗാനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു.

നോയമ്പുദിവസങ്ങൾ കുറയ്ക്കുന്നു

പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമനസ്സിലെ കല്പന

യാക്കോബായസഭയിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട മൂന്നു നോമ്പുകളുടെ ദിവസങ്ങൾ കുറച്ചുകൊണ്ടു് 1946 ധനു 7-ാം തീയതി ഹോംസിൽനിന്നു പാത്രിയർക്കീസു ബാവാ തിരുമേനി പുറപ്പെടുവിച്ച ഒരു കല്പന ഇപ്പോൾ പാത്രിയർക്കാസു ഭാഗത്തുള്ള എല്ലാ പള്ളികളിലും വായിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ കല്പനയിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:—

തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതായ തന്റെ സഭയെ സുഭിക്ഷങ്ങളായ പുൽമേടുകളിൽ മേയിപ്പാൻ, അതായതു്, ദൈവ മഹത്വം വ്യാപിക്കുമാറു്, ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി, ആത്മീകജീവിതത്തിൽ അതിനെ (സഭയെ) ഭരിപ്പാൻ, ദൈവേഷ്ടത്താലും, തന്റെ അദൃശ്യ നിശ്ചയത്താലും, പത്രോസിന്നടുത്ത സിംഹാസനത്തിന്നു് നാം ചുമതലക്കാരനായി തീർന്നപ്പോൾ, പ. സഭയുടെ കാര്യങ്ങളിൽ താല്പര്യം വയ്ക്കേണ്ടതു് ധർമ്മമെന്നു നമുക്കു തോന്നി. വിവിധ കാരണങ്ങളാൽ സംഭവിച്ചവയായി നമ്മുടെ ഈ തലമുറയുടെ കാലോചിത വ്യത്യാസങ്ങളേയും, വൈദികന്മാരും, വിശ്വാസികളും (അയ്മേനികളും) ആയ നമ്മുടെ മക്കളിൽ നിന്നു കൂടെക്കൂടെ നമുക്കു് വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന അനേക അപേക്ഷകളേയും നാം കണ്ടപ്പോൾ; നമ്മുടെ ജനത്തെ ദൈവഭക്തിയുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളിലേക്കു് വഴിനടത്തുവാനും, സഭയുടെ പ്രമാണങ്ങൾക്കും നിയമങ്ങൾക്കും കീഴ്പ്പെട്ടിരിപ്പാൻ അതിനെ (ജനത്തെ) പഠിപ്പിപ്പാനും തക്കവണ്ണം, നമ്മുടെ ജനത്തിന്റെ ആത്മീക നന്മക്കായി പരിശ്രമിപ്പാൻ നാം ജാഗരൂകനായിരിക്കെ, അനേകർ നോമ്പാകുന്ന നുകം, തങ്ങൾക്കു ഭാരമായി തോന്നിയിട്ടു് അനൽപ കാലങ്ങളായി തങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകളിൽ ഉദാസീനരായി, അന്യോന്യം ദൃഷ്ടാന്തമെടുത്തു കൊണ്ടു് തങ്ങളുടെ ചുമലിൽനിന്നു് അല്പാല്പമായി അതിനെ നീക്കിക്കളയുവാൻ തുടങ്ങത്തക്കവണ്ണം പ. നോമ്പിന്റെ അനുഷ്ഠാനങ്ങളെ നിവർത്തിക്കുന്നതിൽ സംഭവിക്കുന്ന പ്രയാസങ്ങൾ നമുക്കു് ബോധ്യപ്പെടുകയും, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അറിയപ്പെടുകയും ചെയ്കയാൽ, നോമ്പിന്റെ പ്രമാണം അഴിഞ്ഞുപോകുമെന്നു നാം ഭയപ്പെടത്തക്ക നിലയിലായിത്തീർന്നു. ഇതു ഹേതുവാൽ ഹോംസ് പട്ടണത്തിൽ പ. സുന്നഹദോസ് നാം വിളിച്ചുകൂട്ടി നമ്മുടെ ശ്ലൈഹിക സിംഹാസനത്തിന്റെ ഇടവകകളുടെ മേൽപ്പട്ടക്കാരായ ബഹുമാന്യരും നമ്മുടെ കർത്താവിൽ പ്രിയപ്പെട്ടവരുമായ നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളുമായി നാം ആലോചന നടത്തി പ. റൂഹായുടെ നടത്തിപ്പിന്നായി ഞങ്ങൾ അഭ്യർത്ഥിച്ചതിന്നു ശേഷം നോമ്പിനെ സംബന്ധിച്ചു കാനോനികമായി ഞങ്ങൾ ആലോചിച്ചു. നോമ്പിന്റെ സ്ഥാപനം ദൈവികവും, അതിന്റെ നിബന്ധന സഭാസംബന്ധവും ആകുന്നു. അതു് ദൈവഭക്തിക്കും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷക്കും വേണ്ടി പ. സഭയാൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രമാണങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു. അത്യാവശ്യകാരണങ്ങളാൽ അതിന്റെ ദൈർഘ്യത്തെ ചുരുക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നു് ഞങ്ങൾ ഐകകണ്ഠ്യേന തീരുമാനിച്ചു.

ഇനിയും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു മ്ശിഹാ തന്റെ സത്യവിശ്വാസിനിയായ പ. സഭമേൽ നമുക്കു നൽകിയിരിക്കുന്ന ശ്ലൈഹികാധികാരത്താൽ നാം തീരുമാനിച്ചു് ആജ്ഞാപിക്കുന്നതാവിതു്:—രക്ഷാകരമായ "യൽദോ" (ജനന) നോമ്പു് ഇനിമേലാൽ പത്തു ദിവസങ്ങളും, അതിന്റെ ആരംഭം ധനുമാസം പതിനഞ്ചാം തീയതി പ്രഭാതത്തിലും; ശ്ലീഹന്മാരുടെ നോമ്പു്, മിഥുനമാസം 26-ാം തീയതി പ്രഭാതം മുതൽ മൂന്നു ദിവസവും; ദൈവമാതാവിന്റെ വാങ്ങിപ്പിന്റെ നോമ്പു് ചിങ്ങം പത്താം തീയതി പ്രഭാതത്തിൽ ആരംഭിച്ചു് അഞ്ചു ദിവസവും ആയിരിക്കും. മേൽ വിവരിച്ച നോമ്പുകളെ സംബന്ധിച്ചു് ഹൂദായ ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പഴയ നിബന്ധനയെ നമ്മുടെ ഈ ശ്ലൈഹികകല്പനയാൽ നാം ഭേദപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. നാം നിശ്ചയിച്ചു് ക്രമപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ നിയമങ്ങൾ (ഇനിമേലാൽ) പ്രമാണാനുസൃതമായ നിയമമായിരിക്കണമെന്നും സഭ മുഴുവനും അ[illegible]ക്കണമെന്നും നാം ആജ്ഞ[illegible]

നിങ്ങളെല്ലാവരോടും ക[illegible] നാം ആജ്ഞാപിക്കുന്നതു്[illegible] ന്യരായ മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ [illegible] യത്തോടു കൂടെ പ്രമാണാ[illegible] നാം ക്രമപ്പെടുത്തിയ ഈ വ്യവസ്ഥയെ നിങ്ങളെല്ലാവരും പാലിച്ചുകൊള്ളണം. ഈ നോമ്പുകളെ നിങ്ങളെല്ലാവരും —വലിയവരും ചെറിയവരും— ദൈവത്തിന്റെ സഭയാൽ കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ ആചരിച്ചുകൊള്ളണം. നമുക്കു് നിങ്ങളോടുള്ള പൈതൃക കാരുണ്യത്തേയും ശ്ലൈഹീക താൽപ്പര്യത്തേയും നിങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് മറ്റു നോമ്പുകൾ—അതായതു്; ബുധനാഴ്ച, വെള്ളിയാഴ്ച, നിനുവേനോമ്പു്, വലിയനോമ്പു് എന്നിവ പഴയ വ്യവസ്ഥയിൽത്തന്നെ നിങ്ങൾ ആചരിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു് നാം പ്രത്യേകം ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. ഇനിമേലാൽ വലിയ നോമ്പിന്റെ ആജ്ഞയെ സ്വന്ത ഇഷ്ടപ്രകാരം ലംഘിച്ചു് കാല്യവെക്കുവാൻ ഒരുവനും അനുവാദമില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നാം നമ്മുടെ അധികാരത്താൽ തന്നെ, നിയമാനുസാരമുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഉള്ളവർക്കു്—അതായതു്—വൃദ്ധന്മാർക്കും രോഗികൾക്കും മറ്റും ഓരോരുവനും അവനവന്റെ ആവശ്യാനുസരണം വേണ്ടതു ചെയ്തുകൊണ്ടു്, നമ്മുടെ ആണ്ടുതോറുമുള്ള പ്രസ്താവനകളാൽ അനുവാദം തന്നിട്ടുണ്ടു്, ഇനിയും തരുന്നതുമാണു്. ഈ നടപടിയാൽ എല്ലാവനും, നമ്മുടെ പിതൃസ്നേഹത്തേയും, സഭയുടെ വ്യവസ്ഥകൾ, കല്പനകൾ എന്നിവ ആചരിക്കുന്നതിനുള്ള നമ്മുടെ താൽപ്പര്യത്തേയും ഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ—സഭയുടെ അനുവാദത്തോടുകൂടെയല്ലാതെ ഒരുവനും പെരുമാറാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം, സഭാമക്കൾ ഏവരേയും നിയമവലയത്തിലേക്കു് പ്രവേശിപ്പിക്കണമെന്നും, അങ്ങിനെ സഭയുടെ നിയമത്തേയും വ്യവസ്ഥയേയും ലംഘിച്ചുകൊണ്ടു് ചെയ്യുന്ന പാപങ്ങളുടെ അഗാധത്തിൽ നിന്നു് അവർ വിമുക്തരാകണമെന്നും നോമ്പിനെ സംബന്ധിച്ചു വിശ്വാസികളുടെ ഇടയിൽ ഇപ്പോൾ കാണപ്പെടുന്ന അനാസ്ഥ നിശ്ശേഷം നീങ്ങിപ്പോകണമെന്നും നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ നടപടിയിൽ ദൈവം അനുകൂലപ്പെടുകയും, ക്രമീകരണം പരീക്ഷിക്കപ്പെടുകയും, ദൈവഭക്തന്മാരെല്ലാവരും സന്തോഷിക്കുകയും സഭയുടെ ഇടയന്മാരും ആചാര്യന്മാരും ആശ്വാസചിത്തരായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്‌വാൻ ഇടയാകട്ടെ. (ശരി തർജ്ജിമ)

(9-ാം പേജിൽനിന്നു തുടർച്ച)

പോയി എന്നുള്ളതാണു് അവർക്കു ഭവിച്ച അബദ്ധം. മൂന്നാമത്തെ സംഭവം അന്ധനായ ഒരു മനുഷ്യനു കാഴ്ച നൽകുന്നതാണല്ലോ. അവന്റെ സൗഖ്യപ്രാപ്തി ഏറ്റവും സാവധാനത്തിലായിരുന്നു. ഈ മൂന്നുതരത്തിലുള്ള അന്ധത മനുഷ്യർക്കുണ്ടാകാവുന്നതാണു്. ദൈവത്തിനുപോലും ഖേദമുണ്ടാക്കുന്ന ആദ്യവിധത്തിലുള്ള അന്ധതയിൽനിന്നു് നാം നമ്മെത്തന്നെ സൂക്ഷിച്ചാലും.

Licence No. 498 Date 20-3-1948 Reg. M 5258

[THE] CHURCH WEEKLY

[Cont]inued from page 2)
[re]turned in times of quiet-[ness and] solitude. An Englishman living abroad is often lonely, but there always comes the inspiration that he is never alone. A Christian is ever conscious that beneath him are THE EVERLASTING ARMS, and "The love of the Lord passeth all things for illumination".

(Ecclesiasticus XXV, 12). Also "All things work together for good to them that love God, to them who are the called according to his purpose." (Romans XIII, 28).

I think when one lives in distant lands, he becomes very conscious of the uplifting power of prayer. Depression sometimes comes, and then all of a sudden it departs. If the truth were known, it is probably because some one far away has been praying. I myself am very fortunate in having people in this land who pray for me and my work. I know of one who has remembered me daily at the throne of grace, ever since I was made deacon in 1922. So I would request your prayers not only for me, but for all who labour for the spread of the Gospel. That means for your priests and their helpers in this parish, for the work is one, whether in India or Hoylake or elsewhere. Every portion of the inhabited world is God's vine yard. The words of Alfred Tennyson are well known,

"Pray for my Soul
"More things are wrought by prayer
"Than this world dreamt of,
"Therefore let thy voice
"Rise like a fountain for me day and night
"For what are men, better than sleep or goats,
"If knowing God, they lift not hands of prayer
"Both for themselves, and those who call them friend
"For so the whole side world is every way,
"Bound by gold chains about the feet of God."

That is our inspiration. Wherever we may be, we are linked on to our Father in heaven by chains of gold.

So I beseech you to pray for all God's workers, and that means for yourselves and one another. For the task of winning the world for him is laid upon us all."

He has so ordained that we are to be co-workers, his co-operators. His kingdom is to come on earth, not by supernatural means, but by the labours of earthly men and women. This world is to be the reflex of Heaven, and can only be so when the Gospel is proclaimed everywhere and to all people. Therefore children must still preach and baptize the nations, and the sheep who are not of "this fold" must yet be gathered in; for the Master's words ring clear; "Them also must I bring".

We must never forget that he died for them, as for us, in his own good time all those who know him not shall be numbered among the brethren.

Then shall be fulfilled his desire for the world, that there shall be one flock under one shepherd. This can only come to pass, if his own are faithful and true to his commands.

The task is difficult but the Church has the assurance that he will be with her alway, even unto the end of the world. Knowing this, she can labour untiringly, and unceasingly, for the end is sure and certain. As Isaiah prophesied so it shall be.

"The world shall be filled with the glory of God, as the waters cover the sea."

യുക്തിപ്രശ്നങ്ങൾ

(തുടർച്ച)

(3) തത്വജ്ഞാനിയും ചിന്തകനും കണക്കു ശാസ്ത്രജ്ഞനുമായ പൈതാഗോറസ് (Pythagours) എന്ന ഗ്രേക്ക് പണ്ഡിതനോടു ഒരിക്കൽ ഒരാൾ ഇപ്രകാരം ചോദിച്ചു "ദൃഷ്ടാന്തപരമായി സംഗതികളെ വിവേചിക്കുന്ന മഹാത്മാവേ! [redacted]ടെ വിദ്യാലയത്തിൽ എത്ര കുട്ടികൾ അഭ്യസിക്കുന്നു". മറുപടിയായി തത്വജ്ഞാനി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'പകുതി കുട്ടികൾ കണക്കു പഠിക്കുന്നു; നാലിലൊന്നു കുട്ടികൾ തത്വജ്ഞാനം പഠിക്കുന്നു; ഏഴിലൊന്നു കുട്ടികൾ നിശ്ശബ്ദത പാലിക്കുന്നു; ബാക്കി മൂന്നു പെൺകുട്ടികളും ഉണ്ടു്. എന്നാൽ അസ്കൂളിൽ എത്രകുട്ടികൾഉണ്ടു്?

(4) ഏഴു കാവൽക്കാരെ കടന്നു രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു കുറച്ചു മാമ്പഴം വാങ്ങണമെന്നു ഒരു കച്ചവടക്കാരി സ്ത്രീ ആഗ്രഹിച്ചു. ഓരോ കാവൽക്കാരും സ്ത്രീയോടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: "നിങ്ങളുടെ പക്കലുള്ള മാമ്പഴത്തിന്റെ പകുതി എനിക്കു തന്നാൽ ഒരെണ്ണം നിങ്ങൾക്കു തരാം". അങ്ങനെ അവൾ ഓരോരുത്തർക്കും കൊടുത്തു. രാജാവിന്റെ സമീപം ചെന്നപ്പോൾ അവളുടെ പക്കലുണ്ടായിരുന്ന മാമ്പഴം ആരംഭത്തിൽ അവളുടെ പക്കലുണ്ടായിരുന്നതിനു തുല്യമായിരുന്നു എങ്കിൽ എത്ര മാമ്പഴവുംകൊണ്ടു് അവൾ വീട്ടിൽ നിന്നു തിരിച്ചു.

കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിലെ പ്രശ്നങ്ങളുടെ ഉത്തരങ്ങൾ

(11) ആകെ മാനേജർക്കു കൊടുത്ത ഇരുപത്തി അഞ്ചു രൂപായും വിളമ്പുകാരനു കൊടുത്ത രണ്ടു രൂപായും കൂടി കൂട്ടിയാൽ ഒൻപതു രൂപാ വീതം മൂന്നു പേർ മുടക്കിയ തുകയ്ക്കു തുല്യമായിരിക്കും

(12) വടക്കെ ധ്രുവത്തിൽ കെട്ടിടം പണിയണം.

Printed and Published by N. M. Abraham B A. at The Malayala Manorama Press, Kottayam